

నవంబర్ 2005

Rs. 12 /-

చందమామ

దీనానతి
శుభాకాంక్షలు

జీ-మేన్
సామాజికత్యాంశం
ఈ సంచికలో చదవండి

G-man

మీ కోసమే సృష్టించిన సెలవరోజు

ఎక్కడ...

అంచుకోండి మీరు.
ఏర్పాటు చేస్తాము మేము

మీరు గమ్యం నిర్ణయించుకోండి, మేము మిమ్మల్ని అక్కడకి తీసుకు వెళ్తాము... మీరు చేయవలసినది అలసట తీర్చుకోవడం, ఉల్లాసంగా గడపడం, ఆనందించడం.

అనందం కలిగించే, మనసుని వికసించేసే, మంత్రముగ్ధుల్ని చేసే, ఉల్లాసపరచే తమిళనాడు. ప్రతి ఒక్కరికీ కావలసినది ఏదో అందిస్తుంది తమిళనాడు. వారి మనోభావాలకు తగినట్లు. విభిన్నమైన అభిరుచులకు మరియు బడ్జెట్లకు సరిపోయేటట్లు TTDC రూపొందించిన పర్యటనలతో ఆ ఆనందానుభూతి స్వంతం చేసుకోండి. రెయిల్-కమ్-రోడ్ పర్యటనలు, గమ్యపు ప్యాకేజీ పర్యటనలు, యాత్రా పర్యటనలు మరియు వర్తత కేంద్రాల పర్యటనలు. ఈ పర్యటనలన్నిటికీ సౌకర్యంగా వుండి ప్రయాణం, అద్భుతమైన వనతి, మేటి రుచుల సాటిలేని ఆహారం మరియు గైడ్లు. అందుకే, ఆ నమగ్రమైన సెలవరోజులు గడవడానికి మీరు ముందుగా బుక్ చేసుకోండి మరియు ఆనందించండి!

సమగ్రమైన సెలవ రోజు. మీరేమంటారు?

ప్యాకేజీ పర్యటనలు	
మహాబలిపురం పర్యటన	(1 రోజు)
తిరుపతి పర్యటన	(1 రోజు)
నవగ్రహ పర్యటన	(3 రోజులు)
ఆరుపల్లి పీఠ పర్యటన	(4 రోజులు)
దక్షిణ భారతదేశ పర్యటన	(6 రోజులు)
మూకాంబిక పర్యటన	(7 రోజులు)
గోవా-మంత్రాలయం-పుట్టపర్తి పర్యటన	(8 రోజులు)
తమిళనాడు పర్యటన	(8 రోజులు)

రెయిల్ కమ్ రోడ్ పర్యటనలు		
ధిల్లీ	- చెన్నై -	ధిల్లీ
ముంబాయి	- చెన్నై -	ముంబాయి
కొలకట్టా	- చెన్నై -	కొలకట్టా
అహమ్మదాబాదు	- చెన్నై -	అహమ్మదాబాదు
లక్నో	- చెన్నై -	లక్నో
జైపూర్	- చెన్నై -	జైపూర్
హైదరాబాదు	- చెన్నై -	హైదరాబాదు

DIPR/1456/DIS/2005

TTDC వారి ఏ మాత్రము అసౌకర్యం వుండని ప్యాకేజీ పర్యటనలు విరాళాతోనూ సంపాదించండి:
తమిళనాడు టూరిజం, ఫోన్: +91-44-25383333/4444, 25389857
ఫ్యాక్స్: +91-44-25361385 (చెన్నై, బండియా).
e-మెయిల్: ttdc@vsnl.com www.tamilnadutourism.org

TTDC పోట్ల మరియు ప్యాకేజీ పర్యటనలు అన్వేషి మీద బుక్
సమీక్షించు www.ttconline.com!

experience yourself

ఉల్లాసం ఉప్పొంగే
దీపావళి మీ కోసం

దక్షిణ భారత సంప్రదాయ పట్టువస్త్రాలపై ఉత్తరభారత హస్తకళా విన్యాసాలు!

అనేక శతాబ్దాలుగా ప్రత్యేకతతో విరాజిల్లుతూన్న ఉత్తర భారత పట్టు ఎంబ్రాయిడరీ హస్తకళా నైపుణ్యాన్ని ఇప్పుడు పట్టు చుడిదారీతో మేళవించి మీ కోసం పోతీస్ అందిస్తోంది. వస్త్రకళాపట్టు - ఇది ఉత్తర, దక్షిణాలు పట్టులో సంగమమయ్యే ఓ అద్భుత సృష్టి. మీ దీపావళిని మరింత శోభాయమానంగా చేయడానికి జర్నోస్, కుందన్, అరి, కాంతా, కసూటి, ముఖేష్, బాదూలా, కాశ్మీరీ, కచ్ మరియు లక్నోవి అందాల విన్యాసాలు.

రండి, ఈ దీపావళిని శోభాయమానం చేసుకోండి!

North weaves South on silk

POTHYS

Aalayam of Silks

Panagal Park, T. Nagar, Chennai - 600 017. Ph: 2431 0901 www.pothys.com e-mail: info@pothys.com

ఈ సంచికలో...

- * ఎవరిని అడగాలి? ...07
- * కుచ్చటోపీ మంత్రగాడు! ...09
- * ధనికుడుకుడైన బిచ్చగాడు ...26
- * న్యాయస్థాయిం ...28
- * జీ-మేన్ సాహసపుత్రాలు ...31
- * మేవి శనివారం ...44
- * వార్తలలో బాలలు ...46
- * పాఠకులకు కథల పోటీ ...47
- * గురువుబాధ్యత ...48
- * జరిగిపోయిన పాఠబాటు ...50
- * భారత దర్శిని ...52
- * రాజుగారి బామురిది ...59
- * ఆర్య - 29 ...63
- * మన దేశపు సాంస్కృతిక ఉత్సవాలు : కోణార్క నృత్యోత్సవం ...67
- * ప్రస్తుతి మైరీత్యాలను అరికట్టే పచ్చటి చెట్లు ...68
- * ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...70

ఈ నెల విశేషాలు

రాకాసె లోయ - 3
... 13

రాకుమారి ప్రశ్నలు
(భా.క) ...19

తోయచివరి
నిటారుబండ! ...23

విష్ణు కథ-23
...53

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20
Remittances in favour of
Chandamama India Ltd.
to

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097

E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా అన్నిదేశాలకు పన్నెండు సంచికలు రూ: 900
ఇండియాలో బుక్ షాప్ ద్వారా రూ. 144.00
చందా దబ్బు డివైడ్ డ్రాఫ్ట్ ద్వారాగానీ, త్ర సెఆర్డర్ ద్వారాగానీ
'చందమామ ఇండియా' లిమిటెడ్ బరిటన్ పెంపెండి.

For booking space in this magazine please contact:

CHENNAI Shilpa: Ph : 044-22313637 / 22347399

Fax: 044-22312447, Mobile : 9841277347

email : advertisements @chandamama.org

DELHI : OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184

Mobile : 98100-72961, email : oberoi@chandamama.org

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

ప్రకృతి పట్ల మన వైఖరిలో మార్పు

ప్రకృతి అభివృద్ధి చెందిన దేశాలు, చెందు తూర్పు దేశాలు అనే వివేచన ఉండదని చెబుతారు. ప్రకృతి విజయం అందించి విలయ తాండవం చేస్తూ ఎవరైనా సరే విలవిలలాడక తప్పవు. ఇటీవల అవురికా తీరాన్ని కత్రినా పేను తుఫాను తాకినప్పుడు - అభివృద్ధి చెందిన ఆ దేశ ప్రజలను ముందుగానే హెచ్చరించినప్పటికీ, ప్రకృతి సిద్ధించిన బీభత్సాన్ని ఏమాత్రం ఎదుర్కోలేక పోయారు. అపార ప్రాణనష్టం వాటిల్లింది.

కత్రినా తుఫాను ఆసంతరం - ప్రాణాలతో బయటపడినవారికి అక్కడి భారతీయ శిక్కుసాదరులు సాయం అందించారు. సామూహిక వంటకాలను ఏర్పరచి, లకలి దప్పలతో లలలు టిప్తాన్న వారికి వేడివేడి అహార పోసేయారు అందించారు. ఆపద సమయంలో అంతకు మించిన ఉపకారం ఏమింటుంది? అందుకని నలల డాలర్ల ఖర్చునూ వాళ్ళే భరించడం విశేషం. ఆపద్బాంధవత్వా ఆదుకున్న శిక్కుసాదరుల ఔదార్యాన్ని అందరూ అభినందించారు. ఇది భారతీయులందరూ గర్వించతగ్గ విషయం.

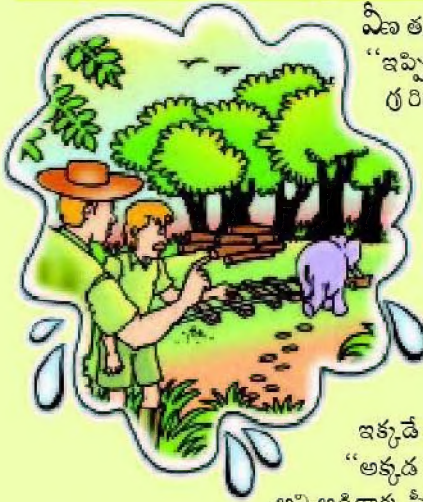
ఈ సందర్భంగా మనం మరో విషయం గుర్తుంచుకోవాలి. ప్రకృతి సమతాళ్యానికి భంగం కలిగించే విధంగా మన పులు ప్రవర్తన ప్రకృతి ప్రతిస్పందన ప్రమాదకరంగా ఉంటుంది. ప్రకృతి పట్ల మన వైఖరిలో మార్పు రావాలి. మన చర్యలు ప్రకృతి సమతాళ్యానికి హానికలిగించే వినాశకర శక్తిగా రూపొందుతాయో లేదో అరికట్టాలి. ప్రకృతి సమతాళ్యం ద్వారా, భూమిని కాంతివంతం చేసినప్పుడే చీకటి శక్తులు మటుమాయం కాగలవన్న సత్యాన్ని దీపావళి సమయంలో గుర్తుచేసుకుందాం.

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

ప్రపంచంలోకెల్లా చాలా పాత శుద్ధీకరణ కేంద్రం

వీణ తరగతిలో పేట్రోలు చరిత్ర గురించి వివరిస్తూన్న శ్రీ దాని,
“ఇప్పుడు ప్రపంచంలోనే చాలా పాత శుద్ధీకరణ కేంద్రం
గురించి చెబుతాను. అది వున్నదేమిటోనే ఉంది!” అన్నాడు.

“నిజంగానా? ఎక్కడున్నది అంకుల్?” అన్నాడు
పిల్లలందరూ పు క్షణంతో.

“ఇండియన్ ఆయిల్ కార్పొరేషన్, అస్సాం ఆయిల్
డివిజన్ ప్రధాన కేంద్రమైన డిగ్పాయ్లో ఉంది. డిగ్పా
య్కి సంబంధించి రెండు విలక్షణమైన అంశాలను
గొప్పగా చెప్పుకోవచ్చు. 100 సంవత్సరాల నాటి
చమురుబావులు ఇక్కడ ఉన్నాయి. ప్రపంచంలోకెల్లా
వెనీషియాను అతి ప్రాచీనమైన శుద్ధీకరణ కేంద్రం కూడా
ఇక్కడే ఉన్నది.”

“అక్కడ మొదట చమురు ఎలా కనుగొనబడింది, అంకుల్?”

అని అడిగారు పిల్లలు ఆత తగా.

“1867వ సం.లో డిగ్పాయ్ సింఘి పి ప్రాంతంలో కార్మికులు రైలుపట్టాలు వేస్తున్నారట. వన్య
పు గాలు, పిల్లలు, కీటకాలు పూత్రపు తిరుగాడే చిత్తడినేలతోవన్న అడవిప్రదేశంలో రాత్రుల్లో
కూడా వెనీషియా వలసి వచ్చింది. ఒకనాడు వుంగలపు ఎత్తుతూన్న పున్న గు నడిచి దాని పొడవు ద్రు
వర్షడిన చోట ఏదో చమురు ఉండడం కార్మికులు గమనించారు. వాళ్ళు ఆత తతో పున్న గు పొడ
ముద్రలను అనుసరించి వెళ్ళి చూడగా ఒకచోట నేల ఉపరితలంలోనే చమురు పెల్లుబుకుతూ
ఉండడం గమనించారు. దానిని మొదట చూసిన ఆంగ్లేయుడు, పట్టరాని ఉత్సాహంతో, “డిగ్,
బాయ్, డిగ్!” (తవ్వ, బాబూ తవ్వ!) అని కేకపెట్టాడు. అలావచ్చిన డిగ్పాయ్ అనేపేరు అచిర
కాలంలోనే ప్రపంచ పేట్రోలియం పరిశ్రమ చిత్రపటంలో స్థానం సంపాదించింది.”

“అహ! ఆసక్తికరంగా ఉంది!”

“గత వంద సంవత్సరాలుగా డిగ్పాయ్, అతి ప్రాచీన శుద్ధీకరణ కేంద్రంగానే కాకుండా, సాంకేతి
కంగా పురే ఆధునిక శుద్ధీకరణ కేంద్రంతోపాటు సరిపాల్పడగినదిగా కూడా ఉంటుంది.”

Let's paint a better world

**Let's
save
oil & gas**

Children : Write a slogan on the subject & get prizes

**PETROLEUM CONSERVATION
RESEARCH ASSOCIATION**
10, Bhikaji Cama Place, New Delhi-110068
E-mail : pcra@vsnl.com

ఎవరిని అడగాలి?

సూర్యం, చంద్రం బాల్యబుహితలు . ఇద్దరూ ధర్మవరంలోని జ్ఞానానంద విద్యాలయంలో చదువుకున్నారు . సూర్యం ఉపాధ్యాయుడిగా ఉన్నప్పుడు చంద్రం అదే ఉన్నతాధికారిగా ఉన్నప్పుడు చంద్రం ఉన్నప్పుడు .

ఇద్దరూ పుచ్చుకున్నప్పుడు లేగాని, ఒక విషయంలో మాత్రం భిన్నమైన వాళ్ళుగా ఉండేవారు . సూర్యం ఏ విషయంలోనైనా సరే రిటైర్మెంట్ తీసుకున్నప్పుడు, ఒక నిర్ణయానికి వచ్చేవాడు కాదు . ఒకవేళ తన స్వయంగా ఒక నిర్ణయం తీసుకున్నా, ఆ విషయం నిర్ణయించుకుంటే తప్పి అతనికి తప్పి మరేదే కాదు . అప్పుడే, చంద్రం ఏ విషయాన్ని నా ఒకటిగా నాలుగు సార్లు తన బాగా ఆలోచించి ఒక నిర్ణయానికి వచ్చేవాడు . ఆ తరువాత ఎవరు ఏం చెప్పినా, చివరకు తప్పి పట్టినా ఒప్పించేవాడు కాదు . ఒక విషయాన్ని పదియే దినంతో చర్చించడం వల్ల

గందరగోళం తప్పి, పేద ప్రయోజనం ఒక దినం అతడి దృష్టికి వచ్చింది .

ఇద్దరూ బుహితలు కలిసి వారానికి ఒక్కసారి నా కలుపు కునేవారు . ప్రతి శనివారం సాయంత్రం ఊరికి ఉత్తరంగా ఉన్న చిన్న కొండపై వెళ్ళిన శ్రీ కోడండరామస్వామి ఆలయానికి వెళ్ళి వచ్చేవారు . కొండదిగ్గరినా ఆ వారంలో జరిగిన విషయాలు, పుచ్చుకున్నప్పుడు మాట్లాడు కోవడం వాళ్ళ ఆలవాదులు .

అలా ఒక శనివారం పుచ్చుకున్నప్పుడు దర్శనం కోసం కొండ మెట్లెక్కుతూండగా ఎదురుపడ్డ ఒక పేద్రపు నీటి, “అలయం తలుపులు పూర్తిగా . పై జారి లేదు,” అని చెబుతూ కిందికి దిగి వెళ్ళాడు .

“అరే, ఇంత దూరం వచ్చి వున్నా అయి పొయిందే,” అంటూ కంగారు పడసాగాడు సూర్యం .

“ఎవరో చెప్పిన మాట విని అలా బెంటేలు పడతావెందుకు?” అన్నాడు చంద్రం .

“ఇంకెవరినైనా అడుగుదాం,” అంటూ ఎదురుపెట్టే ఇంకో వ్యక్తిని ఆపి, “అలయం తలుపులు తెరిచి ఉన్నాయా?” అని అడిగాడు స్థానికం.

“తెలియదు బాబూ,” అంటూ వెళ్ళిపోయాడా వ్యక్తి. “ఇంతవూ రుండానే వచ్చాం. వెళ్ళి చూస్తే సిరిపాత్రుంది కదా? వచ్చేసామే వాళ్ళను ఆరా తీయడం దేనికి?” అంటూ ముందుకు వెళ్ళాడు చంద్రం.

తీరా అక్కడికి వెళ్ళి చూస్తే, అలయం తలుపులు తెరిచే ఉన్నాయి. స్వామి దర్శనం చేసుకుని వెలుపలికి వచ్చారు మిత్రులు. “చూశావా స్థానికం? ఎవడో, ఎండ్రకు చెప్పాడో ఏమో. గుడితలుపులు తెరిచే ఉన్నాయి కదా. అందుకే ఎదుటివాళ్ళు చెప్పేవన్నీ గుడ్డిగా నమ్మకూడదు. సొంతబుద్ధితో ఆలోచించాలి. అంతేకాదు; ఎవరిని అడగాలి? ఎవరిని అడగకూడదు అన్న విషయంలోనూ జాగ్రత్త వహించాలి,” అన్నాడు చంద్రం.

అంతలో మెట్లపై కూర్చున్న బిచ్చగాడొకడు, “ధర్మం చేయండి, బాబూ,” అన్నాడు.

స్థానికం భిక్షాపాత్రలో పొవలా వేశాడు. దాన్ని చూసిన బిచ్చగాడు, “ధర్మప్రితుడవు లోగడ రూపాయి మేలవారు. ఇప్పుడు పొవలా వేశారేమిటి?” అన్నాడు.

“అమ్మో, ఆ రోజుల్లో నాకు పేళ్ళికాలేదు. ఒంటరివాణ్ణి. ఖర్చులేమారూ పాయి మేలవాణ్ణి. పేళ్ళయ్యాక ఇంటి బాధ్యతలు పేరిగాయి. అందువల్ల అర్ధరూపాయి మేలవాణ్ణి. ఇప్పుడేమో పిల్లలు చదువుకుంటున్నారు. రేమిటాళ్ళకు పేళ్ళిళ్ళు అవ్వేయాలి కదా? అందుకే పొవలా వేస్తున్నాను. నా నిర్ణయం సరైనదే కదా?” అని అడిగాడు స్థానికం బిచ్చగాడికి.

“అంటే, నాకు చెందవలసిన డబ్బుతోనే మీ పిల్లలకు పేళ్ళిళ్ళు చేయాలన్న కుంటున్నారా బాబూ?” అన్నాడు బిచ్చగాడు.

ఆ మాటకు స్థానికం నిర్భయంతో పోయాడు.

“చూశావా స్థానికం! ఏదైనా అభిప్రాయం అడగాలన్న అర్హత మారిన అడగాలి. లేకుంటే ఇలాంటి వ్యాఖ్యలు వినక తప్పవు,” అన్నాడు చంద్రం విరగబడి నవ్వుతూ.

కుచ్చుటోపీ మంత్రగాడు!

వనపూలి అనే వెళ్ళుకొడి దగ్గర, ప్రితామితానే యువకుడు పిని చేస్తాడేవాడు. వుండులు నూరడం, పూలికల కషాయం తీయడం, పూత్రలు చేయడంలాంటివినులతో, వాడికి ప్రితి రోజూ చేతనిండా పనిమూడేది.

ఆ ఊళ్ళోనే వుంతున్న అనేక యువకులు. ఆయన గ్రామ దేవతను ఉపాసిన చేసి, కొన్ని శక్తులు సంపాదించాడు. వనపూలికి అంతటి పట్టని గాలి, ధూళి వంటి జబ్బులను మంత్రం వేసి, తాయెత్తులు కట్టి నుండు చీన వాడాయన. అలాగని వనపూలికి, వుంతున్నకూ చాలీ ఏమీ లేదు. ఇద్దరూ ఊరి వారికింపలందిస్తూన్నారు.

ప్రితామితాకి, వుంతున్న దగ్గర పనిచేయాలని మూడు. వాడికి వుంతుంతంత్రాలు నేర్చుకోవాలని వుహానిరదా. అలా ఒకనాడు తన దగ్గరకు వచ్చి కోరికను వెల్లబెట్టిన ప్రితామితాతో వుంతున్న, “నేను నేర్చిన వుంతుంతంత్రాలు మైద్యానికి సింబంధించినవి. అంద

కని వాటిని వైద్యవిద్య నేర్చుకున్నాకనే నీకు నేర్పగలను,” అని పిరాబాడారు.

ఇలామాడగా, ఒకసారి వుంతున్నకు అనారోగ్యం చేసి, వైద్యం కోసం వనమాలి వద్దకు వచ్చాడు. వనపూలి ఆయనను పిలిచాక, “బాగా వుంలివాడివయ్యామా ఇక నీమా ఎక్కువగా విశ్రాంతి తీసికోవాలి. ఈరోజుకు పూత్రం వుందిస్తూన్నాను. అది ఎలా పని చేసేందీ చూసే రేమిపుళ్ళి వుండు పూర్తిస్తాను,” అన్నాడు.

“నాకు ఇల్లు కదలాలంటే కష్టంగామూడి. రేపటి మందు ఎవరిచేతనైనా ఇంటికి పంపగలవా?” అన్నాడు వుంతున్న.

వనపూలి సరేనన్నాడు. వుంతున్న ప్రితామితాడికి వుండు లిచ్చి వుంతున్న ఇంటికి పంపాడు. వుంతున్న వాణ్ణి పూస్తూనే, “రాత్రి కలలో నాకు గ్రామ దేవత కనిపించి, నాకు అవసరం కాం వచ్చిందనీ, ఏ వుండు లూ పనిచేయవనీ చెప్పింది. నా మంత్ర విద్యలు నాతోనే

మాడిపోతే, నాకు ఆత్మశాంతి మాడవు!” అని బాధపడ్డాడు .

ప్రతాపుడు మెంటనే, “ఈ సరికి నాకు ఎంతో కొంత వైద్యవిద్య వచ్చేవుంటుంది. నాకు వుండాలు నేర్పితే, నీకు ఆత్మశాంతి కలగ వచ్చు,” అన్నాడు ఆశగా.

వుండాలువాడికేనే ఒకసారి తేరిపార చూసే, వుంచం పిక్కన చిన్న బల్లపై దమ్ము పిట్టా, జలతాత్రతో అందంగా కుట్టిమ్ము ఒకటోవేని వాడికిచ్చి, “దీన్ని తలపేపేట్టుకో. చని పోయాక కొంతకాలం నేనూ దీన్ని ఆహారం కుని మాటాన . దీన్ని నీమూవరి తలపే ద పేడితే వారికి ఆరోజు కలిగే లాభం నేనూ, నీకు చెవిలో చెప్పగలను. అయితే, రోజుకు ఒక్క సారి మాత్రమే దీనిని ఉపయోగించాలి,” అన్నాడు .

ప్రితాపిడిది విని ఎంతో పొంగిపొయాడు . వాడు టోవెని తలపే ద పేట్టుకుని వనపూలి వద్దకు వెళ్ళి, మంత్రాన్ని అవసానదశ వచ్చి నట్లు చెప్పాడు. టోపీ విషయం దాచాడు.

ఆ రాత్రికే వుండాలు చనిపోయాడు . ఊరివారంతా ప్రితాపిడి కుని ఆయన దోవాన సింస్కారు జరిపించారు . ఆ తర్వాత ప్రితాపిడి తలపే ది టోవెలో ఏదో చలనం కలిగింది. వాడిచెవిలో, “నీ నీ టోపీని అవహించాన . నీవిక దీన్ని ఉపయోగించుకోవచ్చు!” అన్న వుండాలు వూటలు వినిపించాయి .

ప్రితాపిడు అప్పటికప్పుడు వనపూలి వద్ద పనిచూసే వేరే ఊరు చేరుకున్నాడు . అక్కడ ఒక వీధి వెంట వెళుతూండగా, “ఎదురుగా వస్తున్న నీలంబొక్కా ఆసాపూరు నారయ్య. ఆయనకు జ్యోతిషం చెప్ప,” అన్న మాటలు చెవిలో వినిపించాయి.

ఇంతలో నీలంబొక్కా ఆసాపూరి వాణ్ణి పిలిచాడు . ప్రితాపిడాయనతో, “పూరు నారయ్య అని, నా టోపీ చెబుతున్నది. ఈ రోజు అనకొని లాభం ఎదురు చూస్తున్నది. నా టోవెని పూరు పేట్టుకుంటే, అదేవి టో చెప్పిగలను . అందుకు ఫలంగా పూరు నాకు రెండు వందల వరహాలు ఇచ్చుకోవాలి!” అన్నాడు .

తన పేరు సరిగ్గా చెప్పగలిగిన ప్రతాపుడి జ్యోతిషం పూరు నారయ్యలోకుతూ హిలం మిట్టి, సిరేనన్నాడు . ప్రితాపిడాయన తలపే ద టోవే పేట్టగానే, “ఈయన వద్ద భూమియ్య అనే వాడు రెండేళ్ళ క్రితం వెయ్యి వరహాలు అప్పజీసుకున్నాడు. ఆ మొండి బాకీ ఇవ్వాళ

వస్తూ లవ్వుంది!” అన్న వూటలు ప్రతాపిణి చెవిలో వినిపించాయి.

ప్రతాపుడు, నారయ్యకు సంగతి చెప్పి, తన బోవె తీసి కున్నాడు. ఇద్దరూ భూషియ్య ఇంటికి వెళ్ళారు. ఆయన గుమ్మంలోనే నారయ్యను ఆప్యాయంగా పిలకరించి, “నేనే నీ ఇంటికి బయల్దేరబోతున్నాను. ఇదిగో, వడ్డీతో సహా నీ బాకీకి మరి రెండు వందల వరహాలు అదనంగా చేర్చి లుక్కిన్నాను,” అంటూ డబ్బు ఇచ్చాడు.

నారయ్య, ప్రతాపిణి కోరిన డబ్బుచ్చి, వాడికి వింపు చేశాడు. ఇది తెలిసీ చాలా వుంది వాడిదగ్గరకు రాసాగారు, రోజుకొకరికి వూత్రపు ప్రతాపిణి కుచ్చుటోపే పేడ్వవాడు. వాడి జోస్యం వల్ల కొందరికి అస్తీ కలిసింది. కొందరికి నిరువు దొరికాయి. చాలా వుందికి వ్యాపార ప్రయోజనాలు కలిగాయి.

కొద్ది కాలంలోనే ప్రతాపిణి ధనవంతుడయ్యాడు. అలా ఒక ఏడాది గడిచాక ప్రతాపుడిచెవిలో, “నా కారణంగా ఎందరికో వుంచి జరిగింది. నా ఆత్మకృష్ట శాంతి లభించింది. నేనిక ఆ కుచ్చుటోపే వదిలి వెళుతున్నాను!” అన్న వుంతన్న వూటలు వినిపించాయి.

ఆవు రూటి నుంచీ కుచ్చుటోపేలోంచి వుంతన్న వూటలు వినిపించడం వూత్రాల్లు. ఇక తన జోస్యం ఫిలింపదని వాడు వచ్చిన వాళ్ళకు చెప్పిపిరియ సాగాడు.

అల్లుతే, వాడి జోస్యంతో లాభపిరియ వచ్చిన కొందరు, వాడి వుదరు ప్రియారం మొదలు పెట్టారు. ఎదుటి వాళ్ళకు లాభం కలిగించగల వుంతన్న మళ్ళప్పిటికీ, వాళ్ళ

బాగుపడుతుంటే చూడలేక, వాడవరికీ సాయ పిడడం లేదని పితారు లేవదీశారు.

ఈ పితారు అలా అలా ఆ దేశమిరాజున చేరింది. ఆయన ప్రతాపిణి పిలిపించి, వాస్తవం విని తన నిలదీశాడు. ప్రతాపిణియనకు వుంతన్న విషయం చెప్పికుండా, “ప్రిభూ! నాకొక కుచ్చుటోపే దొరికింది. దాని వుహీమతో చాలాకాలం జోస్యం చెప్పాను. ఇప్పుడు దాని వుహీవు పొల్లింది,” అన్నాడు.

రాజుకు వాడి వూటలు సమృద్ధిగా తోవ లేదు. ఆయన తీవ్రస్వరంతో, “నీ బోవెకి వుహీవు ఎలా వచ్చిందో, ఆ వచ్చిన వుహీవు ఎలా పొల్లిందో చెప్పిడు లేదు; దాన్నిన్నామా” అని దాపిణి ను వుంతన్న వుంతన్న వూరంగా పోవునీ, రోహింస్యం చెబుతున్నట్టుగా ప్రతాపుడితో, “నేను చక్రవర్తిగారి కడగొట్టుకుమార్తె

విద్యుల్లతను వివాహిపూ దాలని నిశ్చయించు కున్నాను . అర్జునే, ఆ సింగతి దూత ద్వారా కబురంపడం ప్రియాదానికి దారితీస్తుందని వుండ్రు లంటున్నారని . ఏమెన్నో ఆయన చక్రవర్తిగదా! అందు వల్ల, నేనిప్పిడొక సిరికొత్త నిర్ణయం తీసి కున్నాను . అదేమంటే - చక్రవర్తి మీదికి దండెత్తి వెళ్ళి, బాహుబాహు యుద్ధంలో ఆయనని జయించి విద్యుల్లతను చేబట్టాలని! అందుకు ఈ ఖడ్గం తగ్గు శక్తి వంతమైనదేనా?” అంటూ కత్తి పైకెత్తాడు.

రాజు పూటలు ప్రితాపిడొక డుమ్మిట్టించి న్న చోట లేక వాడు కుచ్చుటోని పశు కుత్తున్న చేతులతో ఆయన తలపేపట్టాడు . ఆ పురుక్షణం రాజు చెయ్యి నిలుపునా జలదరించి, కత్తి జారికింద పడింది. ఆయన సీంహాసనంలో ఒక పిక్కకు వరిగి పిడుతూ, “ఓరీ, వుండ్రగాడా! నన్ను చేశావతా?” అంటూ అరిచాడు .

ప్రతాపుడు తెల్లబోయి నిలువెల్లా వణుకు తున్నంతలో, వాడి చెవిలో, “భయపడకు! నివృత్తులు కానివాళ్ళకు పుహేలులు మ్న ఇలా జరుగుతుందని, నాకు తెలుసు . అందుకే,

నేనింకా నీ బోవని ఆవహించు కునేమానాను . జరిగేది మాత్రమే చెప్పేటోపని పొగరుకొద్దీ రాజు శాసించ బోయాడు , శాపిం తగిలింది. ఇప్పిడింకా రాజుకు చక్రవర్తి కుమార్తెను పరిణయమాడాలనే గొంతెమ్మకొర్కెవుందా లేక చచ్చుపడిన చేతికి తిరిగి శక్తి కలిగేలా చేసి కోవాలనుందా, అడుగు ! కోర్క కుందే, బోవ పుహేలు వల్ల చెయ్యి పూలు గా అమాతుంది,” అన్నాడు వుండ్రు.

ప్రతాపుడు, రాజుకు మండ్రు చెప్పింది వినిపించాడు . అప్పిడ్ర రాజు, “నాకు విద్యుల్లతావద్దు; చుపికలతా వద్దు . నాకు కత్తిపిట్టగల చేయే కావాలి?” అన్నాడు .

ఆ వెంటనే రాజుకు చేర్చి స్వాధీనంలోకి వచ్చింది. ఆయన కింద పడిన కత్తిని చేతిలోకి తీసి కుంటూ, ప్రితాపిడొతో, “కుచ్చుటోవే వుండ్రగాడా! నీ కారణంగా నేనొక వుండ్రు గుణపాఠం నేర్చుకున్నాను , శక్తి సాధు ధ్యాలున్నవాడు అత్యాశకు పాడు ; అవి లేనివాడి అత్యాశ పిగటికల లాంటిది,” అని ప్రితాపిడొ కానుకలతో ఘనంగా సత్కరించి, వీడ్కోలు చెప్పాడు.

రాక్షసిర్య

3

[కేశవమ్మ అలపుందలోకి వచ్చిన వింతజంతు మూలహిర్యపుర సేనానిని వెంటపెట్టే భటుల్లో ఒకణ్ణి చంపింది. బతికి బయటపడిన రెండో భటుడు హడలిపోయి నగరానికి పారిపోయాడు. పుంత్రికి ఆ సంగతి చెప్పాడు. దానిని గ్రహించిన గరంలో రకరకాల మూలహిర్యపుర బయలుదేరినప్పుడు వార్తలన్నీ విన్న కేశవమ్మ పుంత్రి తండ్రి అరణ్యానికి వచ్చి కొత్త కుంత ఆ సంగతిని చెప్పింది. - తరవాత]

తండ్రి వూటలు మిట్టానే కేశవమ్మ ఉలిక్కి పిడ్డాడు. అతడు అంతవూరంలో వేస్తూ వస్తూ వింతజంతు ముక్కేసి అశ్వరథంగా పూస్తూ, “అయ్యా, ఇప్పుడు అంతా అర్థమైంది. రాత్రి నేను చెప్పిన వింతజంతువు ఇదే! దాని కొమ్ముకేసి చూడు, ఎంత నెత్తురు గడ్డకట్టి మన్నదో!” అన్నాడు.

పుంత్రివాడు కొత్త కుంత వూట్లాడే హడావిడిలో ఇంతవరకూ ఆ వింతజంతు ముక్కేసి పూడలేదు. ఇప్పుడు అతడి దుష్టి దాని పుంత్రి పిడింది. అతడు నివ్వెరపోయాడు. కేశవమ్మ

తండ్రిని దాని దగ్గరకు తీసి కుంపాల్ని, దాని కొమ్ముకేసి వేలు పూపితూ, “పూశావా, నెత్తురు! పుంత్రివాడూ... ఇప్పుడు గో ఇక్కడా... ఇక్కడా... ఇవి నెత్తురు మరకలు!” అన్నాడు.

“అల్లుతే నగరంలో పట్టిన మూలహిర్యపుర అబద్ధం కాదు. ఇది నానాయక కుంట్ల మెంటు మన్నభట్టు పొడిచి చంపింది. రాజభట్టులు అరణ్యానికి వస్తూన్నారే, నువ్వు వూర్ వేషంలో మన్నభట్టు దేశమిగ్నా ధవారిపని ఎవరో ఒక నీలివార్త మేళార్. భట్టుల వల్ల నీకు అపాయం జుప్పింది,” అన్నాడు పుంత్రివాడు నిస్పృహగా.

“ఇంపు లో నా నేరం ఏమీ లేదు. నానా నాయ్ కుడు కోరి కొరివెతో తల గోక్కున్నాడు. ఈ వింతజంతు మత్తు బలవంతంగా పై డకు ఉచ్చవేసి పిట్టు కుపోయాడు. బహుశా అది వాణ్ణి చంపి తిరిగి ఇక్కడికి పారిపోయి వచ్చిమాట్లుంది. కొప్పు నుంచి ఓడు తున్న నెత్తురుతో అది తిరిగిరావటం చూస్తూనే, ఏదో ప్రివూదం జరిగిందను కున్నాను,” అన్నాడు కేశమత్తు.

“సరే, తుప్పు ఎవరిదైతేనో? రాజభటులు వస్తువు నకు పుష్పి తప్పిపు. నువ్వూఎదైనా పారిపో. ఇప్పుడో కత్తి, దీన్ని తీసికో. నీ తాత చనిపోయి నమ్మిటి నుంచి ఇది గోడకు వేలాడు తున్నది. ఇదీ, నీ దగ్గరమ్మ బాణాలూ, నీ ఆత్మరక్షణకు ఉపయోగిస్తవి. రాజభటులకు బందిగా చిక్కి అవమానం పాలయ్యేకన్న,

అత్మరక్షణ చేసి కుంటూ అవసరమైతే ప్రాణాలు వదలటం ఉత్తమం!” అన్నాడు తండ్రి.

కేశమత్తు తండ్రి దగ్గర నుంచి కత్తి తీసి కుంటూ, “నీ వూ దేవు టి?” అని అడిగాడు.

“నా వూ టకేం? నా రక్షణ నేను వూ సి కో గలను. కాకపోయినా ముసలివాణ్ణి, వెయ్యేళ్ళు బతకపొవటంలేదు గదా. నేనూ, రాజభటుల కంట పడకుండా దాక్కుంటాను. ఆలపుం దను అరణ్యం పు ధ్యకు తరిపు స్తాను. అవి కూడా వాళ్ళ కంటపడకూడవు,” అన్నాడు పు సిలివాడు.

వాళ్ళిద్దరూ ఇలా మాట్లాడు కుంటూ మూడగా, అరణ్యంలో ఎక్కడో గుర్రాలూ, పున్ను పుల్లూ కదులు తున్న కలకలం విన బడింది. పు సిలివాడు కొడు కుకేసి అదు ర్దాగా చూశాడు. కేశమత్తు చప్పిన వింత జంతువు దగ్గరకు వెళ్ళి దాని జూలు పట్టు కుని, “నేను రాజభటులచేత చిక్కకుండా పారిపోవాలంటే, దీని పై ద ఎక్కి సివారీ చేయ క తప్పదు. నా దగ్గర ఎంపు కనో ఇది చాలా సాధు మూ ప్రివర్తిస్తున్నది,” అంటూ ఎగిరి దానిపై ద కూపు న్నాడు.

వింతజంతువు కళ్ళు అదోలాగా మెరిసిన్నై. “ఊ, పరిగెత్తు. నీ ఇష్టం వచ్చిన ప్రదేశానికి నన్ను తీసి కుపో,” అంటూ కేశమత్తు దాని జూలు పట్టుకుని లాగి, పుడుపుల్తోడెక్కలో గట్టిగా పొడిచాడు. అది తుఫాను వేగంతో కొండకేసి పరిగెత్తసాగింది.

వింతజంతువు మళ్ళీగానికి కేశమత్తు భయ పిడి పొయాడు. తను ఎక్కడ పట్టు తప్పి కొండ

రాళ్ళవీ దపిడి తు నాత్ర నియ్య ల్పైపొతానో అని అతత్ర కంగార్ పిడసాగాత్ర . వింతజంత్ర మా పిలా ఒక రాతివీ ది న్నంచి ఇంకొక రాతి వీ దికి ఎగ్గ ర్త తూ కేశమణ్ణి కొండ శిఖరానెకేసీ తీసి కుపొసాగింది.

ఆ కొండ ప్రదేశపుంతా వు హా భయంక రంగామన్నది. కొండవీ ద పొదలూ , పేద్ద పేద్ద చెట్లూ, గుహలూ - వాటివీ ద కారాత్ర తూ తిరిగే చిర్ర తమిల్లు లూ , ఎల్లు గు బంట్లూ , వు హా సిర్పాలూ - వీటిని పూ స్పిస్తానే కేశమత్తు తన ప్రాణాలవీ ద ఆశ వద్దు లు కున్నాత్ర . ఈ క్రూరజంత్ర ము బారినబడి దిక్కులేని చామా చప్పేకన్న, బ్రహ్మిపిత సేన్ధికులకుచిక్కి కారా గారంలో వు రణించటం అతడికి సి ఖంగా మూడేటట్లు కనబడింది.

“ఈ వింతజంత్ర మశ్శువైసిం చేసీంది!” అన్న కున్నాత్ర కేశమత్తు . కాని, అంతలోనే అతడికి జంతువు మోసం చేయట మేమిటా అన్న సింశయం కలిగింది. తన తండ్రి చెప్పి నట్టు ఇదేమైనా మాయారక్క సేమో అనుకు న్నాడు కేశవుడు. ఏది ఏమైనా తను ఇప్పుడు చేయ గలిగిందేవీ లేదు . వింతజంత్ర మా తనను ఎక్కడికి తీసి కుపొతే అక్కడికి వెళ్ళ వలసీందే. తన చేతిలోమన్న కత్తితో దాన్ని అప్పటికప్పుడు మెడనరికి చంపినా, తను క్రూరపు గాల వు ధ్య మూడిపొవలసీ వస్తుంది. వాటినుంచి ప్రాణాలతో బయట పిడటం అసాధ్యం.

కేశమత్తు ఇలాంటి భయం దోళనలతో మక్కిరి బిక్కిరమత్తుండగా, వింతజంత్ర ముక ఎత్తల్లు న రాతివీ ది న్నంచి పిల్లంలోకి పూకి,

ఎదుర్ గామన్న గు హిప్పుంధు చప్పిన అగి పెద్దగా సకిలించింది. ఆ వెంటనే చీకటి గుయ్యారంగామన్న గు హిలో మి న్న కు మి న్న కు వుంటూ చిన్న కాంతి కనబడి, అంతలో పేద్ద కాగడా వెలుగూ , నల్లని పొగా... హం ఔం ఫిట భటాం అన్న భీకరమైన గొంతూ వినిపించింది. కేశవుడు నిలువెల్లా వణికి పొయాత్ర . వు ర్త ణంలో అతత్ర ఒరన్నంచి కత్తిపూసీ, వింతజంత్ర మవీ ది న్నంచి కిందికి పూ కాత్ర .

గుహ మళ్ళీ ఎప్పటిలా చీకటి మయమై పోయింది. వెలుగూ, పొగా మట్ట పూ య్ మయినై. వుంత్రం పిలిస్తేన్న గొంతు కూడా ఆగి పొల్లింది. అంతా నిశ్శబ్దం. ఈ వింత పూర్వ కేశమణ్ణి అశ్చర్యపరిచింది. గు హిలో ఎవడోమన్నాత్ర , వాత్ర రాస్సి త్ర కావచ్చు,

హంతాకుడు కావచ్చు లేక నరహంతాకుడు భయంకరమైన అడవిపురిని కావచ్చు!

కేశవమూర్తి ఒక్కత టికెట్‌లలో ఓ నిర్ణయానికి వచ్చాడు. గృహిణి వాళ్ళి తన చీకటివల్ల చూడలేక పొయ్యాడు గాని, వాడు వెలుగులోవున్న తనను చూసి వుంటాడు. తనను సునాయాసింగా పిట్టకునేందుకు వాడేదో పిన్నాగం వేస్తున్నాడనే దాంట్లో సిందేహి లేదు. కనక తన సాధ్యమైనంత వేగంగా అక్కణ్ణించి పారిపోవాలి. కేశవమూర్తి ఇలా అనుకుంటూనే వింతజంతు ముఠాలో చూశాడు. కాని అది అతడికి అందుబాటులో లేదు. అల్లంతపూరాన ఒక రాతి నానుకుని నిలబడి, ఎదురుగా మున్ను పురోబందరాలని కొప్పుతో కుప్పుపున్నది. కేశవమూర్తి ఒక్క పరుగున వెళ్ళి దానిని పట్టుకునేందుకు వుండుకున్నాడు కాదు. కాని కేశవమూర్తి సిఫీ

పించేలోపల వింతజంతువు ఛెంగున ఎగిరి బందరాలు పురిచి నిలబడింది.

కేశవమూర్తి కలిగిన నిరాశ అంతాల్సినా కాదు. పిరిగ్గా ప్రాణాపాయం కలిగే పురిలో వింతజంతు ముఠానకు అందకుండా పోయింది. కాలినడకను అక్కణ్ణించి పారిపోయి తిరిగివచ్చింది. కాదు. రాళ్ళ వాటను పొంచి మున్ను ఏ క్రూరమృగమైనా తనను ఇట్టే పట్టుకుని చంపే తినగలదు.

ఇప్పుడేం చేయాలి? కేశవమూర్తి గుండెరాయి చేసి కున్నాడు. కత్తివన్ను చేతిలోని కొన్ని అంబులు కూడా పట్టుకుని, ఎదురు చేతితో విల్లు పట్టుకుని అతడు జాగ్రత్తగా గృహముందు నుంచి ఒక్కొక్క అడుగు వెనక్కు వెళ్ళి సాగాడు.

హిఠాత్తుగా గృహిణి పేద కాంతి కనిపించింది. ఆ వెలుగులో కేశవమూర్తి సన్నని పొడవాటి గడ్డం, నల్లని పుంజం, నెత్తిపై దున్ను కట్టిన కిర్రాణి గల ఒక వికారాకారుడు కనిపించాడు. అతణ్ణి చూస్తూనే కేశవమూర్తి నిలుచున్న చోట ఆగిపోయాడు.

“వత్సా, భయపడకు, భయపడకు, అభయం పున్నాను! నన్నేకాక, నీ పురిని తండ్రినికూడా దుర్మార్గులైన రాజభట్ల నిలబడి కాపాడే భారం నాది!” అంటూ ఆ వికారాకారుడు గృహిణిని నిలబడి బయటికి వచ్చాడు.

ఆ వికారాకారుడి పూటలు కేశవమూర్తి శరీరాన్ని బలదరింపజేసింది. “వీడెవడో గాని నా గృహిణిని రక్షించే తెలుపు కున్నాడు,” అనుకున్నాడతడు. ఇప్పుడు తన పారిపోయే

ప్రియ త్వం చేయ టం వ థా. అందు వల్ల
మే లు కన్న కీడే ఎక్కువ కలగవచ్చు. ఎంతో
ఋపు కుంబరు స్మిన్న ఈ విక తాకార ధృ తన
నృంచి ఎలాంటి సిహాయం అశించి తననూ,
తన తండ్రినీ రాజభటుల నృంచి కాపాడ
తానని అభయ వు స్మిన్నాడు ?

“వత్సా, నృ మ్హానా శక్తి సాపు ర్ధ్వాలనృ
శంకిస్మిన్నావా? ఇటు రా, గృ హిలోకి రా!”
అంటూ వికృతాకారుడు వెనుతిరిగి గుహలోకి
వెళ్ళబోయేవాడల్లా అగి, కదలక నిలబడిమళ్ళు
కేశపుణ్ణి చూస్తూ, “నా వెంట గుహలోకి
వచ్చేందు కు భయ వూ ?” అని ప్రిశ్చించాడు .

ఆ ప్రిశ్చ కేశమణికి కోపం తెప్పించింది.
తననో పీరికిపింద కిందకట్టి వీధు వూ ట్టాడు
తృన్నాడన్న అభిప్రాయం కలగగానే, కేశమృ
ధైర్యంగా ముందుకు నడుస్తూ, “నీ వెంట

గృ హిలోకికాదు, మరెక్కడికి రమ్మన్నావస్తాను.
అడవిలోపిమ్మటి అడవిలో పేరిగినవాణ్ణి. భయం
అంటే ఏమిటో నాకు తెలీదు . పాతే, నన్ను
బాధిస్మిన్ను సింశయం ఏమిటంటే, నీకు
నన్ను గృ రించీ, నా తండ్రిని గృ రించీ ఎలా
తెలు సా అని!” అన్నాడు .

“అంతేనా? అల్లుతేగృ హిలోకిరా, సింశయ
నివారణ చేస్తాను . గృ హిలోమళ్ళు కాలభైరవమణి
కళ్ళల్లోకి తొంగి చూశావంటే, లోకంలో ఎక్కడ
ఏమి జర్ర గృ తృ న్నదీ నీమాతెలు సు కోవచ్చు,”
అన్నాడు విక తాకార ధృ .

కేశమృడు అతడివెంట గుహలోకివెళ్ళాడు.
గృ హిలోపిల ఆ చీకటిలో ఓ పిదదు గృ లు నడి
చిన తరవాత పిక్కగా కొండరాతిలో తొలిచిన
చిన్న బిలం ఒకటి కనిపించింది. అందు లో
అంత ఎత్తున్న ఒక కుక్క ఆకారం-రాతిలో

మలిచినది వున్నది. దానిరెండు కళ్ళూ నిప్పి కణాల్లామెరుస్తున్నవి.

“వీడేకాలభైరవము! ఉపాసికుల ఊడల వురి, శత్రులపాలిటి బ్రహ్మజెప్పుడు! జ్యే కాలభైరవా!” అంటూ ఏక తాకారృథ వుని వేళ్ళతో విగ్రహం కళ్ళనై ఒకసారి తాకి, చప్పున వెనకడుగు వేస్తూ, “కేశవా, ఇప్పుడు కాల భైరవము కళ్ళల్లోకి చూడు! అతని గోనీ తండ్రి, అవెగోనీ అలవుండలు! రాజభటులను చూశావా... విచ్చుకత్తులతో, ఆహ్లాహ్లా!” అంటూ బిగ్గరగా నవ్వుసాగాడు.

కేశవము వుంపుకు వంగి కాలభైరవము కళ్ళల్లోకి చూశాడు.

కేశవము వునిలి తండ్రి గ్రుచ్చు గా మన్న ఒక చెట్టుకొమ్మల్లో కూచునివున్నాడు. అవులు అడవిలో చెల్లాచెదురుగా పరిగెత్తుతున్నవి. వాటిని అన్నివైపుల నుంచీ చుట్టుముట్టుతూ రాజభటులు గ్రుచ్చువీడ తర్రు వుకు వచ్చి న్నార.

ఆడ శ్వం చూస్తూనే కేశవముకి ఎక్కడ లేని విచారు కలిగింది. తన తండ్రి ప్రాణభయంతో చెట్టుమీద దాక్కున్నాడు. తన అలమందను

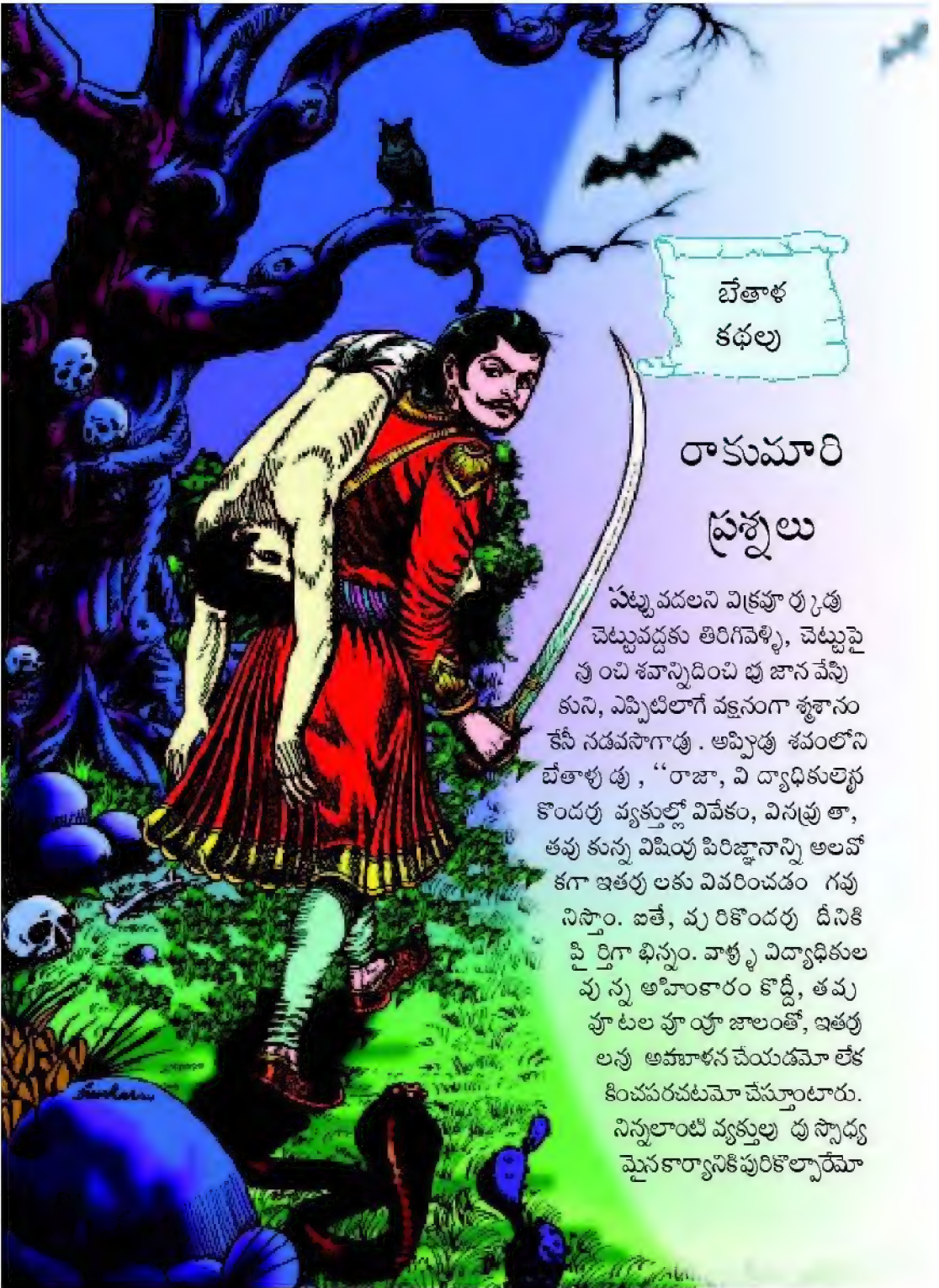
రాజభటులు పట్టుకుపోవాలని చూస్తున్నార. ఆ పిశు ములు లేకపోతే తన తండ్రి అడవిలో ఆకూ అలవూ తిని బతకవలసిందే. సివు యానికి తన ఈ కొండ మీద చిక్కుకు పోయాడు!

ఏక తాకారృథ కేశవము వునోభావాలు తెలిసిన వాడిలా నవ్వుతూ, “దిగ్గులు పిడకు కేశవా! నీ తండ్రినీ, నీ అలవుండలూ కాపాడే భారునాది,” అంటూ గ్రుచ్చునై బయటికి వచ్చి, “శిష్యా, శిష్యా, ఎక్కడ? నువ్వు వెళ్ళి ఆ రాజభటులను తరిమి, మనకేశవుడి తండ్రినీ, అలవుండలూ కాపాడు!” అంటూ కేకపెట్టాడు.

కాలభైరవము కళ్ళల్లోకి చూస్తున్న కేశవము ద స్త్రీకి ఒక వింత డ శ్వం కనిపించింది. వునిషీతలా, గబ్బిలంలారెక్కలూ వున్న ఒక నల్లని పేద్ద ఆకారం అడవిలో రాజభటుల తలల మీద ఎగ్గురుతూ పిల్లటిలు కొట్ట సాగింది. ఆ భీకర స్వరూపాన్ని చూస్తూనే రాజభటులు, ప్రాణభయంతో కీచు కీచు వుని అర్రుస్తూ అడవికి అడ్డంపిడి పారిపో సాగారు.

-(ఇంకామాది)

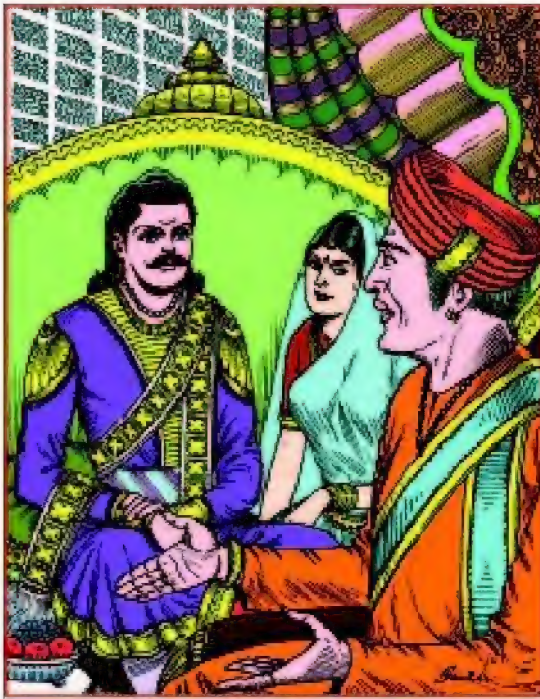

బేతాళ
కథలు

రాకుమారి ప్రశ్నలు

పట్టువదలని విక్రమార్కుడు చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్నిదించి బ్రాహ్మణుని కుని, ఎప్పటిలాగే వక్షసుగా శ్మశాను కేసీ నడవసాగాడు. అప్పడు శవంలోని బేతాళుడు, “రాజా, విద్యాధికులైన కొందరు వ్యక్తుల్లో వివేకం, వినయత, తమ కున్న విషయ పరిజ్ఞానాన్ని అలవోకగా ఇతరులకు వివరించడం గమనిస్తాం. ఇతే, మరొకొందరు దీనికి పిర్తిగా భిన్నం. వాళ్ళు విద్యాధికులవున్న అహంకారం కొద్దీ, తమ పూటల పూర్వాజాలతో, ఇతరులను అవమాన చేయడమో లేక కించపరచటమో చేస్తూంటారు. నిన్నలాంటి వ్యక్తులు భుక్తిసాధ్యమైన కార్యానికి పురికొల్పారేమో

అన్న శంక కల్గు గు త్తు న్నది. వాళ్ళ స్వీభావ స్వీరూపాలను నీమార్గ ర్థించేందు కు వీలు గా, విలసిత అనే రాకుమార్తె కథ చెబుతాను, శ్రవు తెలియ కుండా, విను, ” అంటూ ఇలా చెప్పసాగాడు:

పూ ల్యవంతం అనే రాజ్యాన్ని పాలించే భూపతి సేనుడికి విలసిత ఒక్కతే కుమార్తె. ఆమెకు రాజు, ఒక మహాపండితుణ్ణి నియ మించి, వివాహా వూ డే వయస్సు వచ్చేసిరికి, వుంచి విద్యావంతు రాల్చి గా తీర్చిదిద్దాడు. విద్యతో పాటు ఆమెలో కొంత అహింసాభావం కూడా పేరగడం గవు నించిన గు ర్త మూర్ఖులను ఎన్నుకునే విషయంలో విలసితకు ప్రి ర్తి న్నవచ్చి ఇవ్వడం పేు లని రాజుకూ, రాణికి సలహా ఇచ్చాడు.

విద్యలోనే కాక, అందచందాల్లో విద్యుల్ల తలా మెరిసిపోయే విలసితను వివాహం

చేసి కోవాలని చాలావుంది రాకుమార్తెలు పొటీ పడివచ్చాడు. ఐతే, వరు ని ఎన్నికలో ఆమె ఆలోచన కొంత విలక్షణంగా వున్నది. తను వరించబోయే వాడు అన్నిటా తనకు సమ ఉజ్జీగా వుండాలన్నది, ఆమె నిశ్చితాభి ప్రాయం.

భూపతిని గు త్తు , కుమార్తెకు స్వయంవరం ప్రకటించాడు. ఏడాది గడిచినా స్వీయం వరానికి వచ్చిన రాకుమార్తెల్లో ఏ ఒక్కరూ, ఆమె అడిగే ప్రశ్నలకు తృప్తికరమైన జవాబులు ఇవ్వలేకపోయారు.

ఇలా మూడగా, ఒకనాటి ఉదయం గు ర్త పిరు రాజకుమార్తె గు త్తు అభిలాషివర్మ స్వీయం వరానికి వచ్చాడు. అతడు గు ర్తాన్ని రాజ భవనం వుండు అపిగానే, రాజావకుండేకడు పిరు గు న వచ్చి, గు ర్తాన్ని శాలలో కట్టేసి, అభిలాషివర్మను భవనంలోని ప్రత్యేక వుంది రంలో విడిదిచేర్చించాడు.

ఒక గంట కాలం గడిచేసిరికి, చిలకపిట్టు చీరలో వనదేవతలా మన్ను రాకుమారి విలసిత, తల్లిదండ్రులతో వచ్చి, అభిలాషివర్మకు ఎదురుగా అసీనురాలయింది. ఆమె సౌందర్యాతి శయూనికి తన్మయ్యుడయ్యాడు, అభిలాషి వర్మ తన వివరాలు తెలిపాడు.

విలసిత వుండూసిం చేసి, “నేను వున్నట్లు కొన్ని ప్రశ్నలకు గు తాను. వాటికి మీ గు సిం అర్చన జవాబులు చెప్పిగలిగితే - అంటే నేను ఊహించిన సమాధానాలు చెప్పగలిగితే ను న వివాహం జరు గు తుంది,” అన్నది.

తాను సీద్ధమే అన్నట్లు అభిలాషివర్మ తల్లూ పాడు.

విలసిత ఒకసారి గొంతు సివరింపు కుని,
“వు రాజ్యంలో ప్రజలు కాకులా?
కుక్కలా?” అని అడిగింది.

అభిలాషివర్య ఒక్క “ఐం ఆలోచించి,
“వూ రాజ్యంలోని ప్రజలందరూ కాకులే!
కుక్కల తరహా వాళ్ళు లేనేలేరు,” అన్నాడు.

ఆ జవాబు కు విలసిత వుండహాసం చేసి,
“వురు జనం రీత్యా చంద్రవంశస్థులు కదా.
స్వభావరీత్యా కూడా చంద్రుడి అంశేనా? లేక
...” అంటూ ఆగిపోయింది.

ఆ ప్రశ్నకు అభిలాషివర్య వెంటనే, “నేను
స్వభావరీత్యా స్థిర్యవంశస్థుణ్ణి!” అన్నాడు
గంభీరంగా.

“వులు వులు, రాకువూ రా! నా చివరి
ప్రశ్న: తండ్రి వనం వెళితే అంతా పరితపిస్తా
రెండుకు? వుళ్ళీ తిరిగి వస్తాడు గదా?” అన్నది.

అభిలాషివర్య సాలోచనగా, “అజ్ఞానం
వల్ల!” అన్నాడు.

“ఇంతకూ వనం వెళ్ళిన తండ్రి తిరిగి వస్తా
డంటారా?” అంటూ సింహాం వ్యక్తం చేసింది
విలసిత.

“తప్పకుండా వస్తాడు. ఐతే, తన ఇంటికే
రాకపోవచ్చు!” అన్నాడు అభిలాషివర్య చాలా
గృంభనగా.

ఆ జవాబు వింటూనే విలసిత, తల్లిదుండ్రుల
కేసీ తల తిప్పి, “ఈ రాకువూరుడు, నా
ప్రిశ్నలన్నింటికీ, నేను ఊహించిన సివూధా
నాలు చెప్పి, స్వయంపరలో విజయం
య్యో!” అన్నది.

కుమార్తె ఇలా అనగానే రాజు, రాణి పర
మానంద భరిత్రులయ్యారు. వూపితున్న
తన ఆసినంలోంచి లేచి, కాబోయే అల్లుడు

అభిలాషివర్మను అప్యాయంగా కౌగలించుకున్నాడు.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, ఈ రాకుమారి, రాకుమారుల ప్రశ్నోత్తరాలు అంతా పూర్తిగా చెవిటి వాళ్ళ పుచ్చటలా కనిపిస్తున్నదిగదా? అన్నీ అస్తవ్యస్తమైన ప్రశ్నలు; అయోమయమైన సిపాధానాలని పించడం లేదా? ఈ సిందేహాలకు సిపాధానం తెలిసి కూడా చెప్పకపోయావో, నీ తల పిగిలిపోతుంది,” అన్నాడు.

దానికి వికృతార్థం, “రాకుమారి విలసిత ప్రశ్నలకు అభిలాషివర్మ అమెత్తపడి ధోరణిలో జవాబులిచ్చాడు. ‘వీ రాజ్యంలోని ప్రజలు కాకులా? కుక్కలా?’ అన్న ప్రశ్నకు

పూర్తిగా రాజ్యంలోని ప్రజలందరూ కాకుంటే జవాబివ్వడంలో అర్థం; ఏ అహంకారం దొరికినా అన్నీ కలిసి తినడం కాకుల స్వభావం. పూర్తిగా ప్రజలంతా అలాంటి వారేనని, ఐకపుత్రంతో మసలుకుంటారని, కుక్కల్లాగా జాతిమైత్రీని నింపు విస్తరించి చింపివేయరని చెప్పడం. ‘వీర చంద్రవంశస్థులుగదా. స్వభావరీత్యా కూడా వీర చంద్రుడి అంశేనా?’ అన్న

ప్రశ్నకు—తాను స్వయంప్రకాశుడేనని చంద్రుణ్ణి కాదనీ, స్వభావరీత్యా స్వయంప్రకాశంగల హిర్యవంశస్థుణ్ణి జవాబిచ్చాడు.

ఇక, ‘తండ్రి వనం వెళ్ళితే (తండ్రివనం అన్నదానికి; పీత వనం అనే పురోక అర్థంలో శృశానం) అందరూ పరితపిస్తారెందుకు? ఆయన పుళ్ళే తిరిగి వస్తాడు గదా – ఇంతకూ వనం వెళ్ళిన తండ్రి తిరిగి వస్తాడంటారా?’ అన్న ప్రశ్నలు : శృశానం పొల్పైన తండ్రిని గురించి ఎవరైనా పరితపించక మానరు. ఐతే, ఆయన తిరిగి రావడం, రాకపోవడం అనేది, ఆయన వ్యక్తుల నపుత్రం మీద ఆధారపడి మూట పుడింది. పురుషుల జన్మలో తండ్రి తన ఇంటనే జన్మించక పోయినా, పురోక ఇంట అయినా జన్మించగలడని సిపాధానమిచ్చాడు. ఇదంతా అలోచించినప్పుడు రాకుమారి, రాకుమారుల ప్రశ్నోత్తరాలు మూర్ఖావేషివాళ్ళ ముచ్చట కాదని స్పష్టమవుతుంది,” అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగగానే, బేతాళుడు శవంతో సిహాయమై, తిరిగి చెట్టెక్కాడు.

– (కల్పితం)

[అధారం: రాఘవరాజుపట్టాభిరామరాజురచన]

విదేశ పూర్వగాథలు (ఉత్తర అమెరికా, సియోక్స్ తెగ)

లోయచివరి నిటారుబండ!

గ్రామ సెవులకు దూరంలో ఒకానొక లోయ ప్రాంతంలో చాలా ఎత్తయిన నిటారు బండ ఒకటి ఉంది. దాని మీద తరచూ వేపూలు తేలి ఆవుతూ ఉంటాయి. అంత ఎత్తయిన దన్ను వూట అది! అయితే, వూపూలు కొండ శిఖరాల్లా దాని కొని మై నదేలి ఉండవు. బల్ల పరుపుగా బడిపిల్లలు వినోద యాత్రకు వెళ్ళి దానికి చాలినంత విశాలంగా ఉంటుంది దాని ఉపరితలం.

అయితే, ఉపరితలానికి ఎక్కి వెళ్ళాలంటే సాధ్యపడదు. ఒకసారి కొందరు పిర్వతారోవాకులు ఉత్సాహం కొద్దీ తాళ్ళు, వేకులు, సుత్తుల సాయంతో ఆ బండ ఉపరితలానికి చేరుకోగలిగారు. అయితే, తీరా అక్కడికి చేరాక, ఆ ఎత్తయిన కొండపైనుంచి కిందికి దిగడం అసాధ్యమని గ్రహించి వెలవెలబోయారు. ఆఖరికి హేలికాప్టర్ సాయంతో వారిని అక్కడి నుంచి కిందికి దించడం జరిగింది!

అయితే మనం ఇప్పుడు చెప్పకొనున్న కథ వీరికి సంబంధించినది కాదు. చాలాకాలం క్రితం, అందే హేలికాప్టర్లు, విమానాలూ, వైర్ లెస్సులూ కనుగొనడానికి కొన్ని శతాబ్దాలకు ప్లిర్వం జరిగిన కథ. ఆ కాల ఘట్టంలోస్థానికులైన ఇద్దరు కుర్రాళ్ళు, ఈ ఉపరితలాల సాయం లేకుండానే కిందికి దిగి వచ్చారు. ఎలా? ఇక్కడ మీకో విషయం చెప్పాలి. అసలా కుర్రాళ్ళు బండ ఉపరితలానికి ఎక్కి వెళ్ళలేదు. ఎక్కి పైకి వెళ్ళకపోతే, దిగివచ్చే సమస్య లేదు కదా,

అనుకుంటున్నారు కదూ! అయితే వాళ్ళు బండ ఉపరితలం మీదే ఉన్నారు. ఎక్కడూనే ఉపరితలాన్ని ఎలా చేరారు? తెలుసుకోవాలని కుతూహల పిడుపున్నారు కదూ? అప్పుడు ఈ కథ చదవండి:

ఇద్దరు కుర్రాళ్ళు తెలికయిన కొయ్యతో చేసిన బంతిన ఇటూ అటూ విసుర్రతూ, పట్టు

దిగి బంతి కోసం వెతకసాగారు. కాని దాన్ని కనుగొనలేక పొయ్యారు. చేతికి అందే ఎత్తులో మన్నువు దురఫలం లను కోసి తింటూ, బంతిని వెతుక్కుంటూ ఇంకా ఇంకా వుండు కు వెళ్ళారు. తను గ్రామం నుంచి చాలా దూరం వచ్చావున్న సింగతి వాళ్ళు గ్రహించలేక పొయ్యారు. సాయం కాలమై, సూర్యుడు అస్తమించాడు. వెన్నెల మెల్లగా లోలోయ అందాలను తిలకిస్తూండగా, అంతవరకు గుహలో ఉన్న అతి పెద్ద భయంకరమైన ఎలుగు బంటు ఒకటి వెలుపలికి వచ్చింది. ఆ కుర్రాళ్ళను చూసి ఎలుగు బంటు అమితానందం చెందింది. ఎందుకూ? వెన్నెలలో ఆడుకోవడానికి ఇద్దరు ఆటగాళ్ళు దొరికారనా? కాదు, కాదు. రుచికరమైన ఆహారం దొరికిందని!

అది తను వీడికి ఉరకడానికి అయ్యత్తు మా

కుంటూ ఉత్సాహంగా అడుగుంటున్నారు. అలా ఓసారి ఒక కుర్రాడు విసిరిన బంతి గ్రామం చివర ఉన్న చిన్న కొండకు అవతల పోయి పడింది. బంతి కోసిం ఆ కుర్రాళ్ళు కొండను ఎక్కవలసి వచ్చింది. కొండవీడికి చేరిన కుర్రాళ్ళు, పుట్టుపిక్కల కలయిక చూశారు. కొండకు అవలి వైపున రకరకాల పుష్ప ఫలవృక్షాలుగల అందమైన లోయ కనిపించింది. ఆ చెట్ల మధ్య బుల్లి బుల్లి సాగు జంతు ముఖం కొన్ని హాయిగా దాగి ఉన్న తలుపు అడుగుంటున్నారు.

కుర్రాళ్ళిద్దరూ అపరిచితమైన అలోయలోకి

తోందని కుర్రాళ్ళు గ్రహించారు.

“ఒక్క నిమిషం ఆగి ఎలుగు బంటు దొరా! ఎందుకంత తొందర? వున్నట్ని చూచివరి ప్రార్థనను చేస్తున్నావా?” అన్నాడు కుర్రాళ్ళు. ఎదురైన అపాయమే వారిలో అమితదైర్యాన్ని పిలికొల్పింది.

“ప్రార్థనా? అది మీకెలా ఉపయోగపడగలదు? మీరు నా నుంచి తప్పించుకువెళ్ళి దాక్కోడానికి చోటు లేదు. నాతో పొరాడడానికి వీలవడం అయ్యి ధాలు లేమావి పుట్టి వచ్చి రించడానికి పుట్టుపిక్కల ఒక్కరూ లేదు.

అల్లునా, నన్ను చూడగానే పిడులిపాల్సి వూర్చు పానివున్న పులను నేనింతవరకు చూడలేదు. వీరిద్దరే అందుకు వున్న హాయింపూ అలాంటి వీరు చాలా రుచిగానూ ఉండగలరని అనుకుంటున్నాను,” అన్నది ఎల్లుగు బంటు.

ఆ కుర్రాళ్ళూ, వాళ్ళ తెగవున్న పుల్ల కొలిచే దేమటారు వాంకాటాంకా. “ఓ వాంకాటాంకా! ఈ భయంకరమైన ఎలుగుబంటుకు ఆహారం కావడానికేనా మమ్మల్ని ఈ అందమైన లోయ లోకి నడిపించామో పుల్లు తప్పించుకునే వూర్లపై లేదంటున్నది ఎల్లుగు బంటు. వూకేదైనా మార్గం చూపించే భారం నీదే!” అంటూ కుర్రాళ్ళిద్దరూ కన్నీళ్ళతో ప్రార్థించారు.

వాంకాటాంకా వాళ్ళ మొర ఆలకించాడు. కుర్రాళ్ళుగాని, ఎల్లుగు బంటు గాని ఏం జరుగుతున్నదో గ్రహించేలోగా, అంతవరకు కుర్రాళ్ళు నిలబడిన భూభాగం లలాగే పక్క నిటారుగా పేరగసాగింది. అలా అది పేరిగి పేరిగి ఎల్లుగు బంటు అందు కోలేనంత ఎత్తుకు చేరింది.

ఎల్లుగు బంటు కోపావేశంతో గోళ్ళతో ఆ నిటారు బండను రక్కింది. దాన్ని పిల్లు సార్లు చుట్టివచ్చింది. కుర్రాళ్ళు తప్ప దేమిటికీ కత

జ్ఞతలు చెప్పికున్నారు. అల్లుతే, ఆ తరవాత ఏం చేస్తాలో తెలియ కతికవు కవిధ్యార. వాంకాటాంకా సొంకల్పం పైరకు, వాళ్ళ తెగదైబలకు ప్రీతిపాత్రమైన వానట్టి అనే గరుడపక్షి అక్కడికి ఎగరుతూ వచ్చి, ఇద్దరు కుర్రాళ్ళనూ ఒక్కొక్కరిగా వాళ్ళ గ్రాపు సిమ్మింట్లో ఉన్న చిన్న కొండ మీదికి చేర్చింది. కుర్రాళ్ళు వాళ్ళ ఇళ్ళు చేరే సరికి అర్ధరాత్రులుంది. తప్పకు ఆరోజు కలిగిన అద్భుతమైన అనుభవం గురించి తెలియ జెప్పారు. తెల్లవారగానే గ్రాపు పిజిలు కొండ మీదకు వెళ్ళి ఎక్కడో పూరంగా కనిపిస్తాన్న నిటారు బండను చూసి అక్కడి నుంచే భక్తితో మొక్కుకున్నారు.

ఇప్పుడు ‘అమెరికన్ ఇండియన్స్’ అని పిలువబడుతూన్న స్థానికుల భూమిలను తెల్లవారు ఆక్రమించడానికి ప్లీర్వు ఇది జరిగింది. తెల్లవారు ఈ ఒంటరి బండను ‘దయ్యాల బండ’ (డెవిల్స్ రౌక్) అని పిలిచేవారు. దానికి వాళ్ళు ఆ పేరెందుకు పేట్టారో స్థానికులకు తెలియదు. ‘డెవిల్’ ఒక వేళ తెల్లవారి సేస్తేమో అనుకున్నారు. స్థానికులు పూత్రం దానిని ‘ఎల్లుగు బంటు బండ’ అని పిలవసాగారు.

-(ఎం.డి)

పిల్లల రచనలు

ధనికవర్తకుడైన బిచ్చగాడు

కార్తీక్ భూషన్,
ఉదాపి

చాలాకాలం క్రితం ఒక చిన్న గ్రామంలో ఆదిత్య అను దీని అనే ఇద్దరు అన్నదమ్ములు నివసిస్తుండేవారు. వాళ్ళు ఒకరినొకరు ప్రాణ సహనంగా గాఢువులవుతునేవారు. తల్లిదండ్రులు పాపదంతో కత్తు మిసిరిమిశోపదానికి వాళ్ళే స్వయంగా కష్టపడి పని చేసేవారు. చేపలు పట్టి అమ్మ దానితో పోట్లాపాని కునే వారు.

ఒకనాడు వాళ్ళకు ఎక్కువ చేపలు దొరికాయి. వాటిని అమ్మ అమ్మ తానుదంతో ఇంటికి చేరారు. కొంతునిపిటికి ఎవరో తలుపు మితట్టిన చప్పుడయింది. అనుదీప్ వెళ్ళి తలుపు తెరిచి చూశాడు. కుంటి బిచ్చగాడొకడు కనిపించాడు. అను దీని వాడి పేరు దయ తలచి, ఇంటిలో

లికి వెళ్ళి గిన్నెలో కొంత అన్నం, వేయించిన చేపలు తెచ్చి బిచ్చగాడి పిళ్ళెంలో వేశాడు. వాటి నెంతో ఆబగా తిన్న బిచ్చగాడు, అను దీని కరుణకు తజ్జతలు చెప్పకుని, వెళ్ళిపోయాడు.

పురు నాడు అదే బిచ్చగాడు పుళ్ళి అదే సమయం నికి వచ్చి వాళ్ళ ఇంటి తలుపు మితట్టాడు. అను దీని ఇంట్లో లేడు గనక, ఆదిత్య వెళ్ళి తలుపు తెరిచి చూశాడు. బిచ్చగాణ్ణి చూడగానే చీదరింపిగా వెళ్ళి కున్నాడు. కాని ఆ తరువాత ఒక్కక్షణం ఆలోచించి ఇంటి లోపలికి వెళ్ళి చేపలు పట్టే గాలం కర్రను తీసి కుని బయటకు వచ్చాడు. ఇంటి తలుపు ముక్కు సీ బిచ్చగాణ్ణి తన వెంట రమ్మని ముందు నడిచాడు. ఇరువురూ

దామిలునున్న చెరువు వాగట్టును సమీపించగానే, ఆదిత్య

అగి, బిచ్చగాడి చేలు

పట్టుకుని, “ఈ

గాలం కర్రను

తీసికో. గాలా

నికి ఎర్రు రచ్చి,

ఇలా నీళ్ళలోకి

వీసిరి కొంతుని

కదలా మెదలక

కూర్చి. చేప పిడు

తుంది. ఇకను బిచ్చపు తుడు

పూనేసీ, స్విజ్ కిత్ సింపాయించడం నేర్చుకో," అని చెప్పి తిరిగి వచ్చేశాడు.

ఆ తరవాత కొన్ని సింవపురాలు గడిచి పోయాయి. ఒకనాడు దానధర్మాలకు, కరుణాస్వభావానికి ఖరగించిన ధనిక మర్తకుడొకడు తన గ్రామానికి వస్తూన్నాడని అందరూ చెప్పుకోసాగారు. అంత పేద ధనికుడు తమ గ్రామాన్ని వెతు

క్కుంటూ ఎందుకు వస్తూన్నాడో అని అందరూ ఆశ్చర్యపడసాగారు.

అనుకున్నట్టుగానే అందమైన ఒక గుర్రబృందంలో ఆ ధనికుడు రానే వచ్చాడు. గ్రామస్థులందరూ ఆయనకు స్వాగతం చెప్పడానికి ఎదురు వచ్చారు. వారిలో అనుదీమ, ఆదిత్య కూడా ఉన్నారు. బండి ఆగగానే, అందులో నుంచి దిగిన ధనికవర్తకుడు తిన్నగా ఆదిత్య వద్దకు వెళ్ళి, "నన్ను రత్నపిట్టలేదా, బాబూ?" అని అడిగాడు.

"తన వంటి ధనికవర్తకుణ్ణి నా జీవితంలో ఏనాడూ చూడలేదు," అన్నాడు ఆదిత్యపెల్లగా, తల అడ్డంగా ఊపిస్తూ.

వర్తకుడు వుండహాసం చేస్తూ "చూశామా నాయనా! ఒకరోజు మీ ఇంటికి భింకొం వచ్చిన ఒక బిచ్చగాణ్ణి తీసి పుకపాల్చి చేపిల్చి పెట్టేవిద్య నేర్పామని రుందా? ఆ బిచ్చగాణ్ణి నేను. నువ్వనేర్పిన విద్య నన్ను ఉన్నత స్థితికి తీసి కువచ్చింది. ఆ గొప్ప విద్యను నేర్పినందుకు కృతజ్ఞతగా నేను నీవు రిప్పిస్తాను ఈ

చిరకాళ కృత్యం," అంటూ బంగారం, తకతళా మెరుస్తూన్న మణులూ, మణికాళులూ నిండిన ఒక సింఛీని ఆదిత్యకు అందించాడు.

ఆదిత్య ఆనందానికి అవధులు లేక పోయింది. ఏం చెప్పడానికి తెలియక అలాగే నిలబడ్డాడు. పక్కనే నిలబడ్డ అనుదీమ ఒకడు వుండుకు వచ్చి, "ఆకలితో అలపుటిస్తాను నీకు అహారం పేట్టావు కదా? నన్ను రిచి పోయావా?" అని అడిగాడు వర్తకుణ్ణి.

"పురిచిపోలేదు బాబూ! ఆకలికి అహారం పేట్టి, నా ప్రాణాలు కాపాడిన మిత్రాత్మకమైన కదా నువ్వు. అయినా, నువ్వు పేట్టిన అహారం నన్ను ఒక్కరోజు మాత్రమే కాపాడింది. అయితే, మీ అన్యాయ చేసిన సాయం జీవితపుంతా నన్ను కాపాడుతున్నది. అయినా, నువ్వు చేసిన సాయానికి, దీనిని తీసికో," అంటూ అనుదీమకు ఒక బుగారూ హాస్తి ఇచ్చాడు వర్తకుడు.

ఆ తరవాత ఆ అన్నదమ్ముల పిరోపికార బుద్ధికి మరొకసారి కృతజ్ఞతలు చెప్పి, వర్తకుడు అక్కడి నుంచి బయలుదేరాడు.

న్యాయనిర్ణయం

కే. స్నేహ
హైదరాబాద్

శాంతిమితం అనే గ్రామంలో రావుయ్య, భీమయ్య అనే ఇద్దరు రైతులు ఉండేవారు. ఇద్దరి పోలాల్నా పిక్కపిక్కనే ఉండేవి. ఇద్దరిలో రావుయ్య బడవాడే కాని చాలా మంచి వాడనే అవుతుంది. భీమయ్య ధనికుడైనప్పటికీ ఎదుటివారి మేలు చూడలేని పిరవ స్వర్ణపిరుతు.

ఒకరోజు రావుయ్య తన పొలం పున్నతూ తనకు, 'ఎన్నాళ్ళీ కష్టాలు? ఏ దేవుడైనా కరుణ్ణు బామాన్లు కదా?' అన్న కోసాగాడు. అంతలో నాగలి కర్రకు పేదరాలు అడ్డు పడి

ఎడ్లు ఆగిపోయాయి. రావుయ్య పిలుగు తోచు రావు ని తొలగించాడు. ఆ రావు కింద ఒక పాత ఇనుపపెట్టె కనిపించింది.

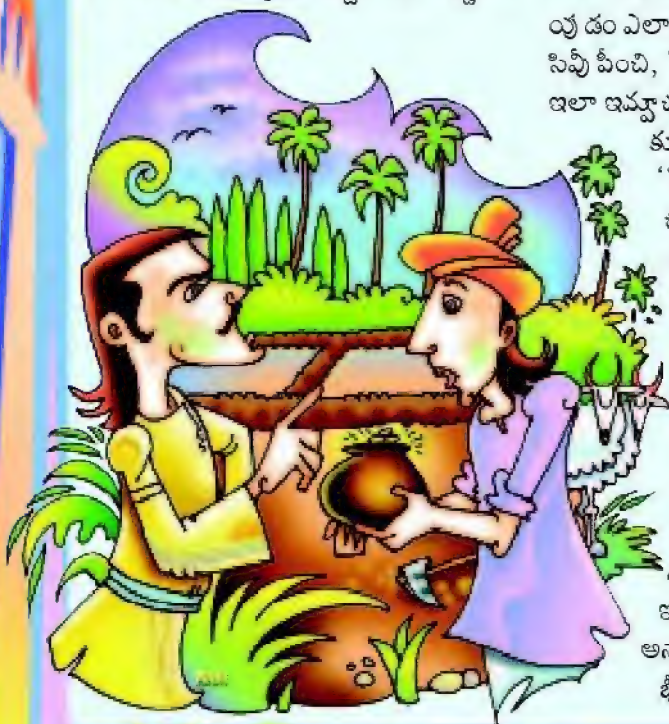
ఆ పెట్టెను తెరిచి చూస్తూ పాతకాలమిబంగార నగలు! రావుయ్య ఆశ్చర్యనందాలతో దేమిటి కృతజ్ఞతలు చెప్పకున్నాడు.

అదే సమయంలో అట్లు కేసీ వచ్చిన పిక్క పొలం భీమయ్య, ఆ నగల పెట్టెను చూశాడు. రావుయ్యకు పట్టిన అద స్థాన్ని చూడగానే అతడి కరుణించిపోయింది. వాటిని కాజేయడం ఎలాగా అని ఆలోచిస్తూ రావుయ్య సుసమీచించి, "ఏమిటి రావుయ్య, నగలా? ఇలా ఇవ్వవచ్చునా," అంటూ వాటిని తీసి

కుని ఒక్కొక్కటిగా వేళ్ళీ తీసి చూస్తూ, "అరె, ఇవన్నీ మా అమ్మనగలు. చాలా కాలం క్రితం పొందాయి. ఎన్నో చోట్ల వెతికించిాము. కనిపించలేదు. చివరకు ఇక్కడ దొరికాయన్నమాట!" అంటూ వాటిని తనతో తీసి కు పొందేయాడు.

మెంటన రామయ్య ఆ పెట్టెను లాక్కొని, "ఇవి వీ అమ్మనగలు కామాంతా అబద్ధం. ఇవి నాకు నా పొలంలో దొరికాయి. దేవుడు ఇచ్చినవిగా భావిస్తున్నాను," అన్నాడు దురుగా.

భీమయ్య పట్టరాని కోపం నటిస్తూ,

“ఇవి వు వూట్రికీ వూ అవ్వునగలే. పిద, గ్రామాధికారి దగ్గరికి. ఎవరివో తెల్పుకుందాం,” అన్నాడు.

ఇద్దరి వాదనలూ విన్న గ్రామాధికారికి ఈ సిఫు స్వీకృత ఎలా పిరిష్కరించాలో తెలియ లేదు. భీమయ్య స్వాగత పిల్ల దనే విషయం గ్రామాధికారికి తెలుసు. రామయ్య నిజాల్లు తీ పిల్ల దన్ను సంగతి అయిన నకు తెలుసు. అనిల్లు సత్యాన్ని నిరూపించడం ఎలాగా అని ఆలోచించిన గ్రామాధికారి, నగల పెట్టెను తన దగ్గరే ఉంచు కుని, తీర్పు రేమీ చెబుతానని ఇద్దరినీ పంపేశాడు.

పుర నాడు గ్రామాధికారి తీర్పు కోసం రామయ్య, భీమయ్య వచ్చారు. గ్రామాధికారి ఎలాంటి తీర్పునిస్తాడో వూ యాపు ని గ్రామ ప్రజలు కూడా రచ్చబండ వద్ద గుమిగూడారు. గ్రామాధికారి వచ్చి, పెట్టెను తెరిచి పిరిశీలనగా వూ స్త్రీ, “వీ ఇద్దరి వాదనలూ విన్న తరవాత ఈ నగలు ఎవరికి చెందాలన్న విషయం గురించి” అంటూ ఇంకా ఏదో చెప్పబోతూ గుర్రపుడెక్కల చప్పుడు వినిపించడంతో వెనక్కు తిరిగి చూశాడు. రెండు గుర్రాలపై వచ్చిన రాజభటులు కిందికిదిగి, గ్రామాధికారిని సిఫీ పించి, “పుహారాజుగారూ, వేటకు వచ్చి, సిఫీ పి అరణ్యం వద్ద విడిచి చేసి ఉన్నారూ. తమరిని వెంట బెట్టుకురమ్మన్నారు,” అన్నారు.

అంతలో వాళ్ళ ద స్త్రీ గ్రామాధికారి పుంధు తెరిచి వున్న పెట్టెలోని నగల మీద పడింది. వాళ్ళు ఆశ్చర్యంతో ఆ నగలను చేతిలోకి తీసి కుని పిరిశీలనగా వూ సీ, ఒకరి పు ఖాళికర వూ సి కుంటూ, “ఇవి పుహారాజుగారి ఆభరణాలు. కొంతకాలం క్రితం దొంగిలించ బడ్డాయి. ఇవి మీక్కెడివి?” అని అడిగారు.

గ్రామాధికారి రామయ్య, భీమయ్యల తగమూ గురించి చెప్పాడు. “అంటే, ఇద్దరూ తోడు దొంగలన్న వూ ట! పిదండి పుహారాజుగారి దగ్గరికి,” అని గద్దించారు భటులు.

భీమయ్య గడగడ వణు కుతూ గ్రామాధికారి కాళ్ళపైబడి, “అయ్యా, ఈ నగలతో నాకెలాంటి సంబంధమూ లేదు. ఇవి రామయ్యకు అతడి పోలంలో దొరికాయి. దుర్మర్మ ద్వితో వాటిని కాజేయాలన్న కున్నాను. నన్ను ‘పుంచి రోపించండి,’ అన్నాడు.

“భీమయ్యా, నీ దుర్మర్మదీని నీ నోటి గుండా బయట పట్టించాలనే ఈ పథకం వేశాను. వీరు రాజభటులు కారు. నా పున్న పిల్లే. నీవికావని ఒప్పుకున్నామకాబట్టి ఈ నగలను రామయ్యకు ఇస్తున్నాను. పుంచి వాణ్ణి పంచించాలన్న కున్న నీ దుర్మర్మదీని వంద వరహాలు జరిమానా విధిస్తున్నాను. ఇక మీదటనైనా బుద్ధిగా వునిల్ల కో,” అన్నాడు గ్రామాధికారి గుభీరంగా.

1

చేపినిష్ మెహంతి,
సుయూర్ భంట్

2

శ్రీ కృత్తిక,
హైదరాబాద్

మణిదీప రాణా,
పశ్చిమ బెంగాల్

3

THE ADVENTURES OF G-man

అరిట్రోజన్ జునియర్
డాక్టర్ - భాగం 2

సమర్పిస్తున్నది

POWER SUPPLY

Visit: www.parleproducts.com

జరిగిన కథ: సమాంతర విశ్వాల్లోని ఇతర జీ-మ్యాన్లని వెతుకుతూ, మన జీ-మ్యాన్ స్త్రీలే పరిపాలిస్తున్న మరో ప్రపంచాన్ని చేరుకుంటాడు. ఇక్కడ జీ-మ్యాన్ ఉన్నాడా లేదా అని సందేహిస్తున్న సమయంలో, ఆ ప్రపంచపు జీ-మ్యాన్ ఒక రాక్షసుడితో పోరాడుతూ వస్తాడు. అదొక్కటే సరిపోదన్నట్టు, అతను కాస్త...

*బయటి గెలాక్సీలో ఉన్న జరాక్స్ గ్రహంలో నివసించేవారు. ఈ గ్రహం, మన భూమిలాగానే ఆవిర్భవించింది. కాకపోతే, పరిస్థితులు ఎలాటివంటే అక్కడి డైనోసార్లు అంతమొందిపోలేదు.

నేను నీకు
సన్మానం చెయ్యాలా?
నువ్వలా నన్ను
కళ్ళప్పగించి చూడడం
మానకపోతే, నేను నీ
తలపై ఒక్క మొట్టకాయ
వేస్తా కూడా.

కి శక్తినిచ్చేది

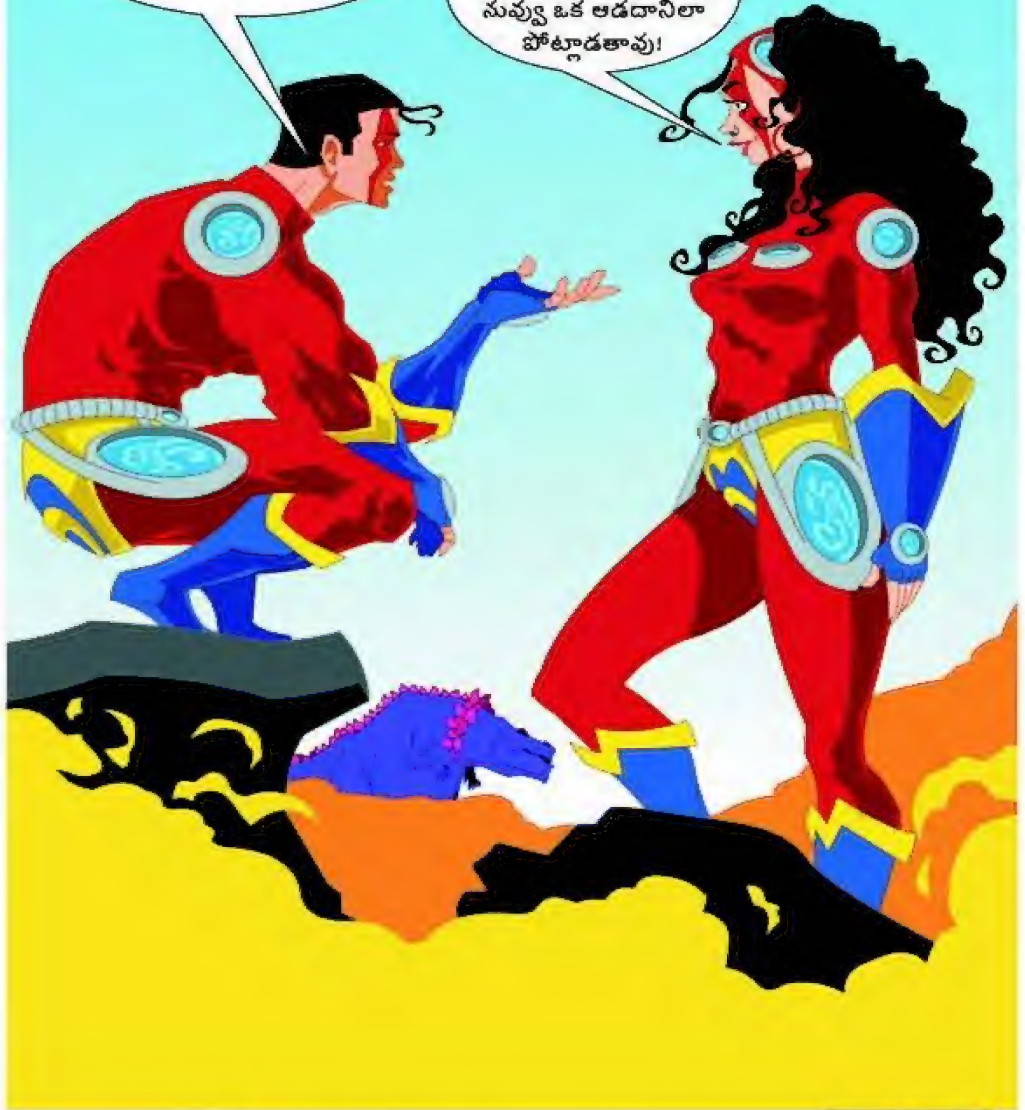
Visit: www.parleproducts.com

అది తర్వాత చూసుకోవమ్యా.
కాని ఇది నేను నమ్మలేకపోతున్నాను.
సుజాతా, నువ్వు, జీ-మన్
అవుతావని అనుకోలేదు నేను...

ఏమన్నావ్?
నా పేరు నీకేలా తెలిసింది?
నువ్వు ఏ గ్రహం నుండి వచ్చావు?

నువ్వా కారుని
మొయ్యడం నేను చూశాను.
నువ్వు ఒక ఆడదానిలా
పోట్లాడతావు!

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

మృత్యు...
నీ ప్రశంసకి
ధన్యవాదాలు.
అది ఓ పెద్దగాధలే...

అయితే చిన్నది
చేసి చెప్పు. అదీ ఈ
రాక్షసుడు నా ప్రపంచాన్ని
నాశనం చెయ్యకముందే
చెప్పు.

సరే
విను....

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

తర్వాత...

ఓహో, నువ్విక్కడికి
ఒక మగవాణ్ణి వెతుక్కుంటూ
వచ్చావు. కానీ నేను తగిలాను...

ఇప్పుడు నీ ముఖంలో చూపు
నాకర్థం అవుతోంది. చాలా ఆసక్తికరంగానూ,
అయినా ఆర్థం చేసుకోవడానికి కష్టం గానూ వుంది.
కానీ నువ్వు చెప్పింది నేను నమ్ముతాను,
నువ్వు కనక ఈ కీటకాన్ని నిర్మూలం చేస్తే..

నిజానికి నాకో
బడియా వుంది. ఈ "కీటకం"
ఒక జరాక్సియన్. మరో గ్రహపు
శాస్త్రీ. దాన్ని మనం చంపలేకపోతే,
తన గ్రహానికి పంపిద్దాం.

అంటే,
వాళ్ళ అమ్మని వెతుకుతూ
పోవాలనా నీ ఉద్దేశం?

కాదు, నే
చెప్పేదేమిటంటే...

Visit: www.parleproducts.com

కి శక్తినిచ్చేది

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

హేహేహే...
నువ్వు వినోదపు
మనిషివే కాస్త.

మగవాణ్ణయినందుకా?

అలా అని
నేననలేదు.

నువ్వు
అనబోయావు.

నేననలేదు

ఆడవాళ్ళింతే.

మరోసారి అన్నావంటే,
నా చేతి రుచి చూస్తావు.

ఏమిటి నీ చేతిని
కూడా ఇస్తావా నువ్వు?

అఁ. నువ్వు
కావాలంటే...

కి శక్తినిచ్చేది

Visit: www.parleproducts.com

FIND THE HIDDEN WORDS

A	E	R	T	G	D	G	M	A	N	G	H	J	P
T	E	R	R	O	L	E	N	E	S	D	F	J	A
G	H	H	M	H	F	R	J	U	K	L	G	A	R
R	E	D	I	A	R	D	N	I	M	G	L	D	L
G	H	J	T	B	N	C	O	R	V	X	U	V	E
M	U	F	K	P	A	S	T	Q	P	T	G	U	G
M	A	N	T	C	M	N	L	R	D	G	G	H	J
A	F	J	U	A	O	N	E	U	R	A	A	L	U
C	V	V	J	G	H	K	E	I	K	L	U	Y	J
Q	W	O	G	R	F	Z	T	X	Z	D	C	B	M
B	R	O	E	H	T	S	T	T	H	O	M	A	S
Y	U	H	E	F	G	M	G	U	G	J	U	I	O
R	E	D	B	L	U	E	G	R	E	E	N	H	N
R	N	B	F	B	M	K	L	U	R	F	O	P	H
I	U	Y	G	D	D	T	G	H	W	S	D	R	J

1. Master of Darkness
2. G-Man's Power Supply
3. The Hero
4. G-Man's Companion
5. The machine that stole childrens mind
6. Terrolene's suit is made of this
7. Suryaraj's rank in the army
8. G-man's power beams
9. The Water Monstor
10. The school where the major teaches
11. What the major teaches at school
12. The villian who stole childrens minds

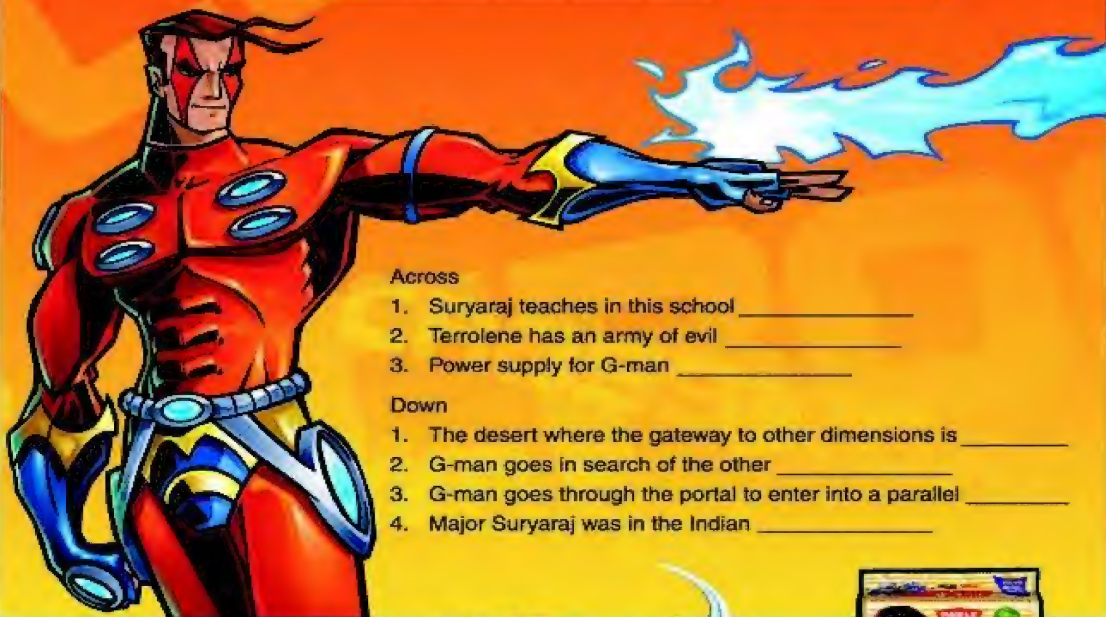
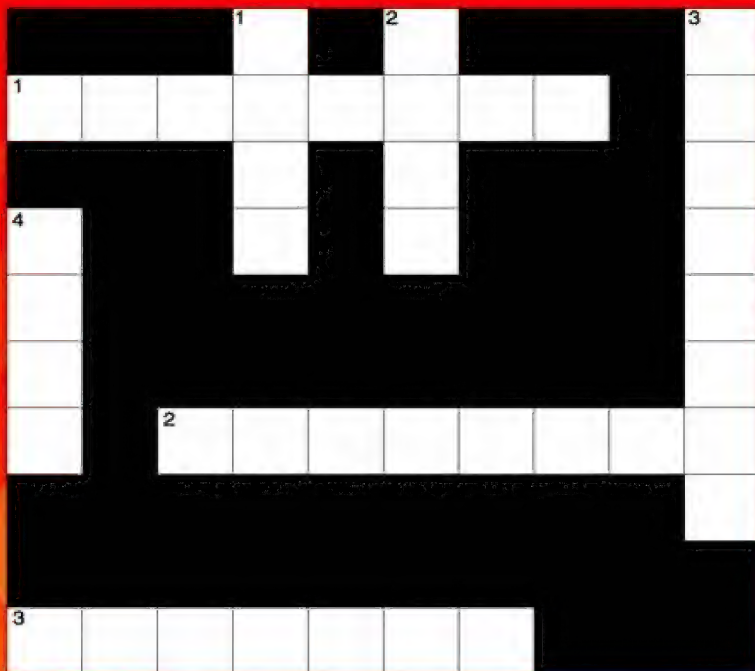
POWER SUPPLY FOR

Visit: www.parleproducts.com

PARLE

CROSSWORD

Across

1. Suryaraj teaches in this school _____
2. Terrolene has an army of evil _____
3. Power supply for G-man _____

Down

1. The desert where the gateway to other dimensions is _____
2. G-man goes in search of the other _____
3. G-man goes through the portal to enter into a parallel _____
4. Major Suryaraj was in the Indian _____

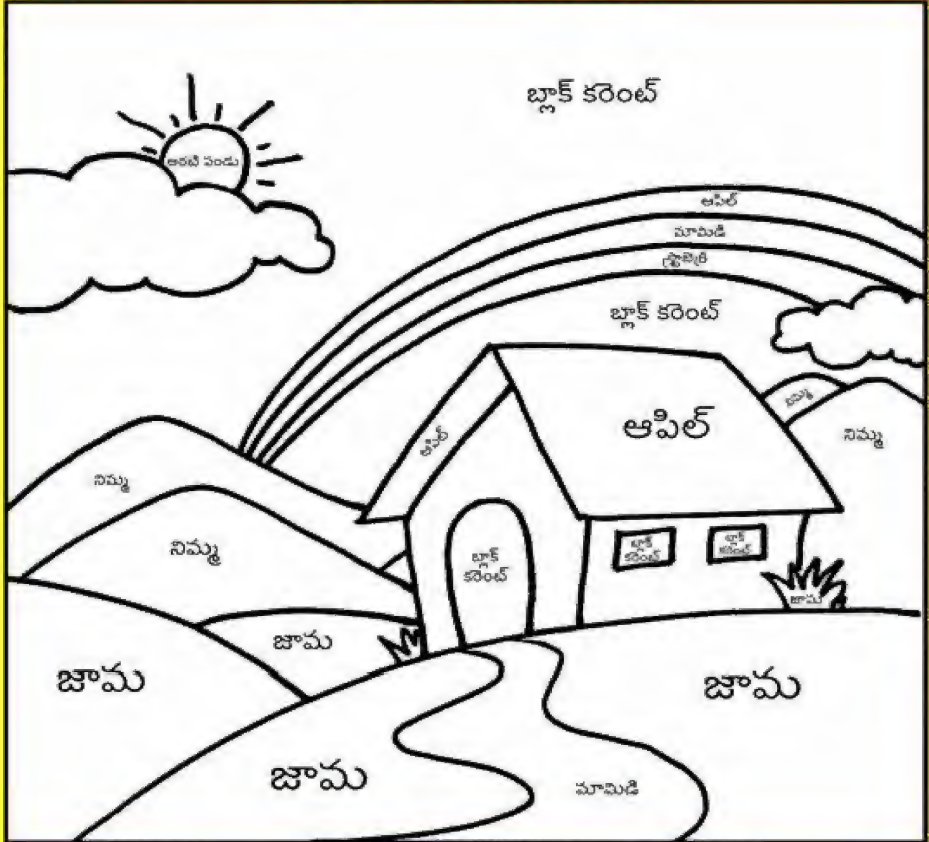
POWER SUPPLY FOR

Visit: www.parleproducts.com

పాపిన్స్‌లోని మహిమగల ప్లేవర్లని ఉపయోగించి
ఈ చిత్రానికి జీవం పోయండి

జామ

స్ట్రాబెరీ

నెమ్మ

అరటి పండు

మామిడి

బ్లాక్ కరెంట్

నారింజ

ఆపిల్

గోల్డ్ రెయిన్ బోర్డు

సమయాభావం కారణంగా ఈ సంవత్సరం విజేతలైన బాలచిత్రకారులను చెన్నయ్‌కి పిలిపించి, వారిచేత బాలల రచనలకు చిత్రాలు వేయించలేకపోయాం. బహుమతులకు ఎంపికయిన ఆరు చిత్రాలను ఇక్కడ ప్రచురిస్తున్నాం. మొదటి బహుమతి రూ. 300, రెండవ బహుమతి రూ. 250, మూడవ బహుమతి రూ. 200, మూడు ప్రోత్సాహక బహుమతులు. ఒక్కొక్క దానికి రూ. 150. విజేతలకు హృదయపూర్వక అభినందనలు!

నీహా అడిగా,
బెంగుళూరు

ప్రీతి ఎం. ప్లేస్,
బెంగుళూరు

రాగిణి రవి,
కోయంబత్తూర్

వేసవి శనివారం

శ్రద్ధా మహాదీప్,
బెంగళూరు

హాయిగా కులుకుంటూ నిద్ర పొయా క, వు గతగా కళ్ళు తెరిచాను. ఆ కులుకు ఎందు కోవ రి అందరూ బద్ధకంగా కనిపించారు. ఆ కులుకు నేను చదివిన 'హోరీ పాటర్' కూ ఏదో సంబంధం ఉందని వూత్రం తెలుస్తోంది. అంతకు పుంచి వు రేదీ గుర్తులేదు. ఆ శనివారాన్ని ఎంత సరదాగా గడపాలో ఆలోచిస్తూ పడక నుంచి లేచాను.

స్నానం గదిలోకి వెళ్ళి టూత్ బ్రష్ ను తీసుకోబోతూ దానికి అతికించి ఉన్న చిన్న కాగితం ముక్కను తీసి చదివాను. "శ్రద్ధా, మేమొక ముఖ్యమైన పనిమీద అర్జంటుగా వెళుతున్నాం. డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గరికి వెళ్ళి చూడు-అమ్మ."

నేను ఆదుర్దాగా డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గరికి వెళ్ళి చూశాను. అక్కడో పెద్ద ఉత్తరం కనిపించింది. ఆరోజు నేను చేయవలసిన పనుల జాబితా అది. సరదాగా గడపాలను కున్న వేసవి

శనివారం కల కరిగిపోసాగింది. మొదటి పని వాషింగ్ మెషిన్ ద్వారా బట్టలు తడుం. హిడామడీగా పురికి బట్టలన్నిటినీ తీసి మెషిన్ లో వేసి స్పిన్ ఆన్ చేశాను. అన్నీ సుగ్గానే జరిగాయి, ఉన్నట్టుండి మెషిన్ వింత శబ్దం చేస్తూ నీళ్ళను వెలికి చివ్వేసింది.

ఏం చేయడానికి తోచక నాన్నాపీళ్ళు రాలిని రవ్వుని ఫాస చేద్దామని రిసెవర్ అందుకున్నాను. నేను దయ లేచేసిన లెక్క కట్టలు పోయింది. కాని అంతలో నాకు కొద్దిగా పిరిచితమైన వింత కంఠస్వరం నన్ను డాబా మీదికి వెళ్ళమని ఆదేశించింది. ఉలిక్కిపడి కాస్త కంగారు పిడుతూ రిసెవర్ ను పిడేస్తూన్నట్టు దాని స్థానంలో ఉంచాను. కంఠస్వరం ఎవరిదై ఉంటుందా అని ఆలోచిస్తున్నంతలో టెలివిజన్ నుంచి వింత శబ్దంతో భయంకరమైన రెండు

పెద్ద పెద్ద కళ్ళు కనిపించి వెనువెంటనే అదృశ్యమయ్యాయి.

సరే, వాటన్నిటినీ పిట్టింపు కోకుండా 'శాండ్ విచ్' తయారై చేయడానికి వంట గదిలోకి వెళ్ళాను. అపిని పైర్ రవ్వలోగా పుళ్ళీ అదే కంఠస్వరం. ఇప్పిదు ఫాస

నుంచి కాదు; పిక్కనే ఉన్న తప్పుడు గదిలోని పూజక సీస్టిను నుంచి. ఇప్పిదు మాత్రం కాస్త భయపడ్డాను. ఆ కంఠస్వరం ఆదేశించినట్టు డాబా మీదికి ఎంధకు వెళ్ళాలి? అనుకుంటూనే, నిదానంగా బాల్కనీ మెట్లెక్కాను.

తలు మితరవగానే అక్కడ ఒక చచ్చిన కాకి దాని ఒళ్ళంతా పిసి మికుంకువులు. కాకి రెండు వైపులా పుర్రెలు. చుట్టూ రకరకాల ఎప్పుకలు. లేత ఎండలో ఆదశ్యాన్ని పూసేదిగ్రాంతితో అక్కడే నేలకు ఒరిగి అలాగే స్పృహ కోల్పోయాను.

అలా ఎంతటమీసాన్నానో ఏమో తెలియదు. కాలింగ్ బెల్ శబ్దం వినిపించడంతో కళ్ళు తెరిచాను. వెళ్ళి తలుపు తెరిచి చూస్తే అక్కడెవరూ కనిపించలేదు. చుట్టూ పిక్కల పిరికిలించి చూశాను. అందమైన ఓ ప్యాకెట్, దాని పైద నా చిత్ర నాపూ కనిపించింది. మెల్లగా చేతిలోకి తీసుకున్నాను. అందులో ఇంకేమైనా వుందో ఏమో అన్న అనుమానంతో ప్యాకెట్ను మెల్లగా తెరిచాను. ఆశ్చర్యం. అప్పులో 'నాన్నీ డ్రా అండ్ ది బ్లూ బియాట్ రూం' అనే అందమైన పుస్తకం కనిపించింది. పిరిగిగా చూడగా, తొలిబాటిలో 'శ్రద్ధకు... ఎం ఆర్ ఎక్స్ నుంచి' అని ముది.

చదవడం అంటే వుహ ఇష్టం గనక, ఆ పిక్చికాన్ని తీసి కుని శరవేగంతో స్టడీ టేబుల్ దగ్గరికెళ్ళి కూర్చుని అప్పటికప్పుడే చదవడం మొదలుపెట్టాను. సైకోల గురించీ, హంత

కుల గురించీ వివరించే పిక్చికం అది. ఏదో అలికిడి అల్లు తలెత్తి చూస్తూ, కిటికీ తెరలకు ఆవల మూడు అకారాలు వెళ్ళడం లీలగా కనిపించింది. లేచి హిడావుడిగా వెళ్ళి తలుపు తెరిచి చూశాను. అమ్మ, నాన్న, అన్నయ్య అదోలా నవ్వుతూ కనిపించారు.

ఆ రోజు జరిగిన వాటినిన్నిటిని తలుపు కుంటూ నవ్వుతూ హిరాత్తుగా నా వు ననిలో

తోచింది, 'ఈ రోజు ఏప్రిల్ పై లుడే' అన్న విషయం. ఆ తరవాత ఒక్కొక్కటిగా అన్నీ అర్థమై పోయాయి. మా నాన్న ఒక డాక్టర్. చచ్చిన కాకి, పుర్రెలు... అయిన పినే అల్లు వుంటుంది. మా అన్నయ్య తెలివైన మెకానిక్. టెలిఫోన్ స్వయం, టీవీ దశ్యాలు అతడు సిష్టించినవే.

వాళ్ళకు నేను గట్టిగా బుద్ధి చెప్పాలనుకున్నాను గాని, ఆ తరవాత అన్నిటిని సరదాగా తీసి కున్నాను.

వార్తలలో బాలలు

పుస్తక ఒప్పందం

కొవ్వ విశ్వనాథన్ అనే ఒక టీనేజ్ అమ్మాయి తోరెండు నవలలు రాయించడానికి ఒక అమెరికన్ ప్రచురణ సంస్థ ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నది. కావ్య తల్లిదండ్రులు అమెరికాలో స్థిరపడిన భారతీయులు. ప్రచురణ సంస్థ ఈమెకు అడ్వాన్స్ గా 5,00,000 అమెరికన్ డాలర్లు అంటే 2.2 కోట్ల రూపాయలు చెల్లించింది. పుస్తకం ప్రచురించ బడ్డాక 'రాయల్టీ' విడిగా వస్తోంది. మైదటి నవల

వాతప్రతి ఇప్పటికే ప్రింట్ రణ కర్తకు అందిందని కూడా వార్త వెలువడింది. కావ్య ఇంతవరకు తన స్కూల్ మేగజైన్ లోనూ, స్థానిక పత్రికలలోనూ కథానికలు వూత్రపు రాసింది. నవలల జోలికి పాలేదు. బహుశా పిమ్మికరచన ఒప్పందంలో అతిపెద్ద మొత్తం పుచ్చుకున్న టీనేజ్ రచయి(త్రి) త కావ్య విశ్వనాథన్ అని చెప్పవచ్చు.

భారతదేశపు బాలమేధావి

స్టార్ వరల్డ్ టీవీ ఛానల్ ఇటీవల బ్రిటానియా ఇండియాస్ చైల్డ్ జీనియస్ షో నిర్వహించింది. యాంకర్ సీద్ధార్థ బాని నిర్వహించిన ఈ క్విజ్ కార్యక్రమంలో విజ్ఞాన నిర్వహింంలో చోట చేర్చి కున్న వివిధ దేశాలు, ప్రజలు, పుఖ్యవైఖ చారిత్రక ఘట్టాలు పుదల్యై వాటిని గరించి అడిగిన ప్రశ్నలకు సరైన సమాధానాలు చెప్పి అద్భుతమైన ప్రతిభను కనబరిచాడు చెన్నయ్ విద్యార్థి పిద పూ డెళ్ళ అశ్వత రవీంద్రనాథ్.

అందుకే ఆ విద్యార్థిని భారతదేశమిబాల ప్తేధావి (ఇండియా య చెల్డ్ జీనియస్) బిరుదంతో సత్కరించారు. "వినోదం కొనింపించదు మఱామఱి" అని అడిగితే అశ్వత, "ఐజాక్ ఆసిమోవ్ సైన్స్ ఫిక్షన్ చాలా ఇష్టం," అంటాడు. అర్పితే, ఈ విద్యార్థి ఎక్కువ సిఫయం కంప్యూటర్ 'కంట్రోల్స్' పుంధు కూర్చుని ఉంటాడు. ఇతనికి టెన్నిస్ అంటే అభిమానం; స్వయంగా టెన్నిస్ ఆడుతాడు.

పాఠకులకు కథల పోటీ ఉత్తమ రచనకు రూ. 250 బహుమతి

ఈ కింది కథను చదవండి:

రావూ పిఠంలో నివసించే వెతాంబరం భవానీదేవి భక్తుడు . రావూ మిఠానికిసిమ్మి పింలో ఉన్న భవానీ దేవి గు డిలో ఉత్సవాలు ఆరంభవు య్తాయి . పీతాంబరం మొక్కు చెల్లించడానికి తన భార్య, కూతు రితో కలిసి గు డికి బయలు దేరాడు . గు డి ఏటికి ఆవలి తీరంలో ఉంది . గు డికి చేరాలంటే నది దాటి వెళ్ళాలి. వాళ్ళు నదీ తీరం చేరేసిరికి అక్కడొక పడవ సీద్ధంగా ఉండడం చూశారు .

“నది దాటించడానికి ఎంత తీస్తి కుంటామో” అని అడిగాడు వెతాంబరం పడవవాణ్ణి. “వు నిషీకి ఒక రూ పాయి , బాబూ ,” అన్నాడు పడవవాడు .

“చాలా తక్కువే! ఆ మొత్తంతో ఎలా బతు కుతు న్నామో” అని అశ్చర్యంతో అడిగాడు వెతాం బరం. పడవవాడు గుంభనగా నవ్వి ఊరు కున్నాడు .

వెతాంబరం కుట్టుంబంతో పడవలోకి ఎక్కి ఆవలితీరంలో దిగి, పడవవాడికి పూ థు రూపాయలు చెల్లించి గుడికి వెళ్ళాడు.

పడవవాడికి ఈ తక్కువ మొత్తం ఎలా లాభసాటిగా ఉందో, అతడెలా దాంతో బతు కు బండిని లాగు తున్నాడో అలోచించండి. 100 150 పదాలకు వుంచకుండా చక్కని పు గింమిరాసీ, పుంచాబరు పేట్టి పూ కు పింపిండి.

కథలు మాకు చేరవలసిన ఆఖరు తేదీ: నవంబర్ 30, 2005

నా పేరు _____ వయస్సు _____ మిట్టిన తేదీ _____
 పాఠశాల _____ తరగతి _____
 ఇంటి చిరు నామ _____

 _____ పిన్ కోడ్ _____

తల్లి/తండ్రి సంతకం

విద్యార్థి/విద్యార్థిని సంతకం

చందమామ ఇండియా లిమిటెడ్

82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ, ఈకాట్టుతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097

గురువుబాధ్యత

బ్రహ్మదత్త కౌశిరాజ్యాన్ని పరిపాలించే కాలంలో, దోధినిత్యపు తళిలా నగరంలో ఒక గొప్ప శిల్పాచార్యుడు గా జన్మించాడు .

తళిలా నగరమిశిల్పాచార్యుడి ఖ్యాతి విని కౌశిరాజు తన కుమార్తె ణ్ణి కూడా విద్యాభ్యాసానికిగాను, ఆయన వద్దకు పంపిటం వుంచిదని నిర్ణయించాడు .

రాజు, తన కుమార్తె డికి ఒక జత ఆకు జోళ్ళు, ఒక తాటాకు గొత్త గ్రంథాల ఇచ్చి, “నువ్వు తక్షిలా నగరానికి వెళ్ళి, అక్కడి శిల్పాచార్యుడి వద్ద విద్యాభ్యాసం చేసి, విద్య పై ర్తికాగానే తిరిగిరా! ఆయనకు గ్రంథ దక్షిణగా ఇవ్వటానికి వెయ్యి వెండి కాసులు వెంట తీసి కుపో,” అన్నాడు .

రాజకుమార్తె తండ్రి ఆజ్ఞ ప్రకారం ఒంటరిగా బయలుదేరి, వెయ్యి కాసులుగల మూట మోస్తూ, ఏ చెట్టుకిందనో విశ్రమిస్తూ, నానా అగవాట్లు పిడి, తళిల చేరాడు . అక్కడ అతడు శిల్పాచార్యుణ్ణి దర్శించి, తానెవ్వని

పని చెప్పి, ఆయనకు వెయ్యి వెండి కాసులూ గ్రంథ దోణగా ఇచ్చి, ఆయన వద్ద విద్యాభ్యాసం ప్రారంభించాడు . అతడి శిల్పవిద్య బాగానే సాగింది. అతడి తెలివి తేటలకు గ్రంథ మచాలా సింతోషించాడు .

కొంతకాలం గడిచింది. గ్రంథ శిష్టిలు ప్రతి ఉదయమూ ఊరి వెలుపల వున్న నదికి వెళ్ళి స్నానం చేసి వస్తూండేవారు. ఒకనాడు వారు స్నానంచేసి సువులులో, ఒక వుసిల వుకొన్ని నువ్వులు తెచ్చి, నీటిలో కడిగి శుభ్రం చేసి, నది ఒడ్డున వస్త్రం పిరిచి, దాని పై ద ఆరబోసింది.

రాజకుమార్తె నువ్వులను చూసి, చప్పిన స్నానం పుగించి ఒడ్డుకు వచ్చి, పుసిలావిడ పిరధ్యానంగా మళ్ళాట్టు కనబడిన సువులులో, గ్రంథపు నువ్వులు తీసి నోట పోసి కున్నాడు .

అల్పతే, పుసిల వుమి ఇది గవు నించింది, కాని ఏమీ అనలేదు .

పు ర్నాథు కూడా అలాగే జరిగింది. పు శ్శీ పు సెలవు చూసి చూడనట్లు వైత్ర కున్నది. పూ డోనాథు కూడా అలాగే జరిగింది. కుర్ర వాడి దొంగబుద్ధి చూసి పు సెలవుకు కొనిం వచ్చింది.

ఆమె, శిల్పాచార్యుడు స్నానం పు గించి ఒడ్డుకు రాగానే, “చూడండి, పూథు రోజు లుగా వీ శిష్టుత నా నమ్మలు అమోరించి తింటున్నాడు. నమ్మలు పొయ్యాయని నాకు విచారం లేదు గాని, అతను దొంగబుద్ధులు అలవర్తు పుకోవటం అతనికి పుంచిది కాదు, వీ కీర్తికి పుంచిది కాదు. ఇలా ఎన్నడూ చేయకుండా శింపండి,” అన్నది.

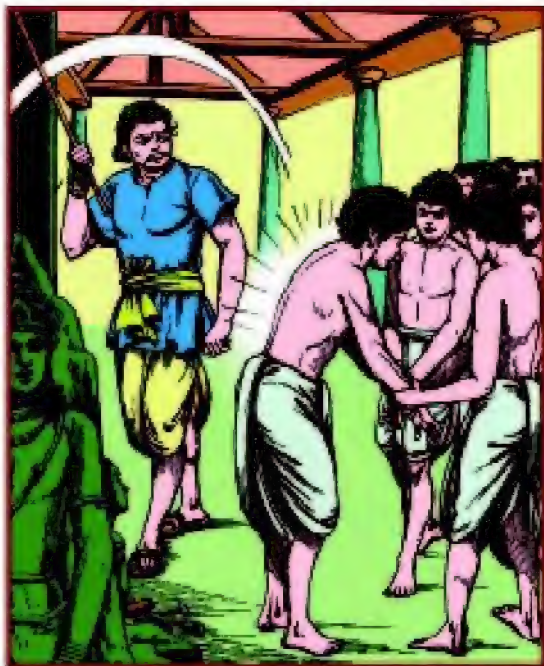
ఇంటికి వెళ్ళగానే శిల్పాచార్యుడు, రాజ కుమార్తె డి చేతులు గట్టిగా పట్టుకోవుని మిగిలిన శిష్యులకు చెప్పి, అతడి వీపు మీద బెత్తుతో మూడు దెబ్బలు కొట్టి, “కూడని పని చేసినందుకు, నీకిది శి!” ఇక ఎన్నడూ చెయ్యకు,” అన్నాడు.

రాకుమార్తె డికి గుర్తు మళ్ళీ ద పట్టరాని ఆగ్రహం వచ్చింది. అయితే, అతను కాశీ రాజ్యం పోలివేరల లోపల రాజకుమార్తె డు గాని, ఇక్కడ సామాన్య వ్యక్తి. దండించే అధికారం గుర్తు మకున్నది.

“నేను రాజకుమార్తె, ఈ ధర్మార్థుణ్ణి ఏదో విషి విషి ద కాశీరాజ్యానికి పిలిపించి, తప్పిక ప్రాణాలు తీస్తాను!” అని రాజకుమార్తె డు అక్కణ్ణి కొద్ది పు సమీ లో గట్టిగా శిథిం చేసి కున్నాడు.

కాలక్రమేన రాజకుమార్తె డి చదు మా ప్తి ర్తుంది. అతడు కాశీకి తిరిగి వెళ్ళిపోతూ

చందమామ

గుర్తు మకు న్ను స్మరించి, ఆయన ఆశీర్వాదం పొందాడు.

తరువాత అతను గుర్తు మతో, “ఆర్యా, నేను రాజకుమార్తె కుతుగు ఒకసారి తప్పిక కాశీనగరానికి దుర్మ చెయ్యాలి. అప్పితు నేను తురినియ భోచితుగా నిత్తురిస్తాను,” అన్నాడు.

శిష్టుడి ఆహ్వానానికి గుర్తు మచాలా సితో పించి సేరేనన్నాడు.

కాశీరాజ్యానికి తిరిగి వెళ్ళిన కొంత కాలా నికి రాజకుమార్తె డు రాజ్యాభిషిక్తుడయ్యాడు. ఒకనాడతనికి తన గుర్తు మచియిం జ్ఞాపిక వచ్చింది. వెంటనే అతడు ఒక నౌకరును పిలిచి, “నువ్వు తక్కువ నగరం వెళ్ళి, శిల్పా చార్యుణ్ణి కలు సు కుని, ఆయనకు ఈ ఆహ్వాన పిత్రిక అందజెల్పు!” అన్నాడు.

శిల్పాచార్యుడు ఆహ్వానం అందు కుని కూడా వెంటనే బయలు దేరలేదు. రాజ

సింహాసనం ఎక్కిన మోజులో వుంటాడు. రాజ్యభారం ఎలాంటిదో తెలిసేవచ్చాక చూద్దావు నీ కున్నావు.

ఆ ప్రకారమే శిల్పాచార్యుడు కొంతకాలం గడిచాక, కాశీనగరానికి వెళ్ళి, రాజప్రాసాదంలో మళ్ళీ శిష్టి శిష్టిచూడబోయాడు. రాజు గారి గురువు మరుచ్చాడని సింహాసనం శిల్పాచార్యుడికి చాలా వుర్రాడ చూపించి, ఉన్న తానెంతో ఇచ్చాడు.

గురువు మళ్ళీ చూసిన తరువాత రాజుకు పాత పిగ జ్ఞాపకం వచ్చి కోపం పొంగిపొరుగున్నది. అతడు చూడటం వున్నది గురువు మళ్ళీ తీసుకురాగా చూస్తూ, “పుట్టి నువ్వు పీడికెడు తిన్నందుకు శింపించిన వాణ్ణి, చేతికి అందిమ్మివు చంపికుండా వదిలిపెడతారా?” అని అడిగాడు.

సభలో ఇంకెవరికీ అర్థంకాకుండా, శిల్పాచార్యుడికి చామభయం కలిగించి, తరవాత వీలు వెంట ఆయనను చరాధువుని రాజు ఉద్దేశించాడు.

అయితే, రాజు అనుకున్నట్లు శిల్పాచార్యుడు దెదరలేదు. పేళ్ళు ఆయనకు విధంగా రాజు రహస్యం బయటపెట్టేశాడు :

“ఓ రాజా! నువ్వు నా దగ్గర శిష్టి శిష్టిగా, నా బాధ్యత కింద మళ్ళీ సిద్ధం అవుతుంటే నీ తాపాత్రకు తగనిపిని చేశామా శిష్టి శిష్టి వర్తనను దండించి, సిన్హారంలో పట్టటం గురువు మావిధి. సిన్హారాదు నేను దండించి మూడకపోతే, నువ్వు పీడికె కాశీరాజ్యానికి రాజుగా వుండటానికి మారుగా, దొంగవై మూడు మాలు ద్విపుంతు లైవువారు, తప్పిచేసే నమ్మివు దండించిన వారిపై నువ్వు ఆశ్రయం చెందరు, కృతజ్ఞత చూపుతారు!” అన్నాడు శిల్పాచార్యుడు.

అసలు విషయం సింహాసనం దరికి తెలిసే పోయింది. రాజుకు అవమానం అయింది. అతడు సింహాసనం దిగి గురువు మూళ్ళపై బడి, “పుహాను భావా, నువ్వు తప్పిదారిన పిడిన నా ను నమ్మి నీ సిరి అయిన దారిన పట్టామూక తజ్జుణ్ణి!” అన్నాడు.

రాజులో వచ్చిన వుంచి వూర్పుకు, సింహాసనం లతోపాటు గురువు మూడు ఎంతగానో ఆనందించాడు. రాజు కోరికపేరి శిల్పాచార్యుడు తన కామితం తీరిన నుంచి కాశీకి వూర్చి, ఆస్థాన ఆచార్యుడుగా మూటూ, రాజును సిరి అయిన వూర్గా నడిపించాడు.

జరిగిపోయిన పొరబాటు

ప్రతాపిరాయుడు అనే జమ్మిందార్, సూర్యభూపతి అనే మరొక జమ్మిందారు కుమార్తె అనంతలక్ష్మి అనే ఆమెను వివాహమాడాడు. ప్రతాపరాయుడి జమ్మిందార్, సూర్యభూపతి జమ్మిలో వుండగా యాభైగ్రామాలు అధికంగా పూడేవి. వివాహం జరిగినప్పటి నుంచి అనంతలక్ష్మికి, తన తక్కువ స్థాయి జమ్మిందార్ ను వివాహమాడానన్న అనంత పీఠ నన్నులో నెదురులు తూండేది. ఆ కారణంగా, భర్తను నీటిపాటి పూటలతో దేవుడు పోస్తూ, దివాణంలో చిన్నా పేద్ద ఉద్యోగి లందరిచేతా చాటు పూటగా గయ్యళి జమ్మిందారిణి అనిపించు కునేది. ప్రతాపిరాయుడు పూత్రం భార్య గయ్యళితనాన్ని పట్టి పట్టనట్లు పూస్తూండేవాడు.

వాళ్ళ వివాహానికి యాభై ఏళ్ళు నిండినై. ఆ రోజు ఉదయానే ఇద్దరూ గుర్రపుబగ్గిలో దాపులనున్న కొండ ప్రాంతానికి వెళ్ళి, అక్కడవున్న చెట్టుచేమల్నీ, ఆ చెట్టుపక్కల మేస్తున్న పశు మూపులను చూచునూ చూసి అనందించ సాగారు. ఉన్నట్టుండి అనంతలక్ష్మి, భర్తకు, అక్కడ గొర్రెల వుండలో మళ్ళీ ఒక పోదెలు ను చూపిస్తూ, “వు న వివాహానికి యాభై ఏళ్ళు నిండిన శ్రమసివయంలో, ఆ పోదెలు ను కొన్నించి దివాణంలో అందరికీ వింపు భోజనం ఏర్పాటు చేద్దాం,” అన్నది.

అందుకు ప్రతాపిరాయుడు అయిష్టింగా తలపింకిస్తూ, “యాభై ఏళ్ళ నాడు జరిగి పోయిన పొరబాటుకు, ఈ రోజు ఆ పోదెలు ను కొంచెం ఎంపుకు?” అన్నాడు.

‘మామిడి పళ్ళ పండుగ’

మనదేశంలో జరుపుకునే పండుగలకూ, ఆయా ప్రాంతాలలో జరిగిందని చెప్పుకునే పూర్వగాథలకూ సంబంధం ఉంది. కార్తెక్కాల్ అమ్మయార్ గా ప్రసిద్ధిగాంచిన పునిదవదికి, తమిళనాడు లోని ‘కార్తెక్కాల్’ పట్టణంలో యేటా నాలుగు రోజుల పాటు జరిగే ‘మామిడి పళ్ళ పండుగ’ కూడా సంబంధం ఉంది. శివభక్తురాలైన పునిదవది గౌరవాధ్వనై ఈ పండుగ జరుపుకుంటారు. శివభక్తి తత్పరులైన 63వులది నాయనార్తల్ కార్తెక్కాల్ అమ్మయార్ ఒక్కరే మహిళ కావడం విశేషం.

ధనికవర్తకుడైన పిరవు దత్తన దర్మపత్ని పునిదవది. ఆమె పిరవు శివభక్తురాలు. ఒకనాడు ఆమె భర్త అరుదైన రకానికి చెందిన రెండు మామిడిపళ్ళు తెచ్చాడు. ఆ రోజే ఒక శివభక్తుడు వాళ్ళ ఇంటికి అతిథిగా వచ్చాడు. పునిదవది అప్పు నకు భక్తిశ్రద్ధలతో భోజనం పెట్టి, ఒక పూ పుడి పండు పు తినడానికి ఇచ్చింది. ఆ పింపు పు లో భర్త ఇంటివద్ద లేడు. అప్పు న వచ్చి భోజనానికి కూర్చుని ఒక పూ పుడి పండు పు తిన్నాక, తాను తెచ్చిన రెండో మామిడి పండును అడిగాడు. పునిదవది పూజగదిలోకి వెళ్ళి శిష్యుని ప్రార్థించగా అతడు పూ పుడి పండు పు ప్రిసాదించాడు. దానిని రుచి పూ సిన వర్తకుడు ఇది తానెప్పుడు తిన్న దానికన్నా చాలా రుచిగా ఉండడంతో ఇది ఎక్కడిదని ఆరా తీశాడు. అది శివప్రసాదమని పునిదవది చెప్పింది. అది జరిగింది తమిళ ఆణిమసం వర్ణమి నాడు.

దానికి గుర్తుగానే ఇవాళ కూడా యేటా ‘ఆణి’ మాసం పౌర్ణమినాడు కార్తెక్కాల్ లో శిష్యుని స్వీకరించి, ఆశీర్వాదిస్తాడన్న విశ్వాసంతో భక్తులు వీధుల్లో పూ పుడి పళ్ళను ఉంచి ప్రార్థనలు జరుపుతారు.

విష్ణు కథ

బుద్ధుని ఆగవు నానికి కపిలవస్తి నగరం స్వాగతశోభతో వెల్లివిరిసింది. (పిపించానికి జ్యోతిగా నిలిచిన బుద్ధుడేమిట తవు నగరానికి చెందినవాడైనందుకు పౌరులు పొందుతున్న ఆనందానికి అవధులు లేమాతవు కు ఏలిక కావలసిన రాకుమార్తె, సిర్వపూనవాళి పూనవతకు చక్రవర్తి అయి నందు కు పొంగి పొత్తున్న నిండు హి దయాలతో దారి పొడ మా పిమ్మల్నబర్పార.

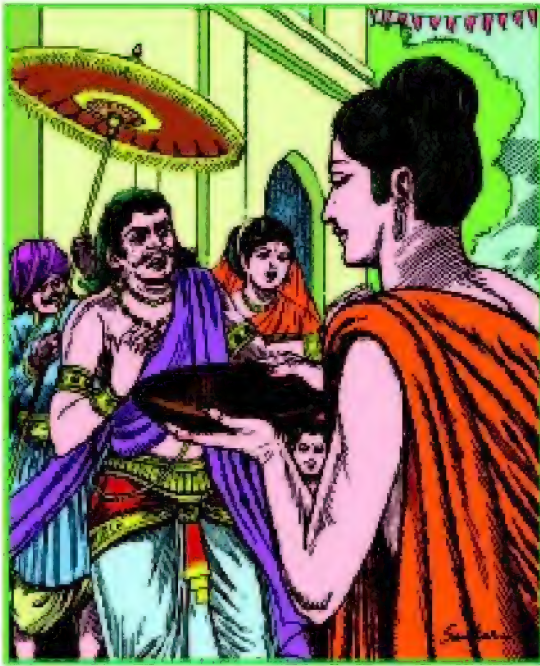
కుమార్తె ణ్ణి అలింగనం చేసి కోవడానికి వద్దు ధృష్ట ద్ధదనపు హారాజు వీత హి దయం తహితహిలాత్తు తున్నది.

బుద్ధుడు వస్తున్నాడు. అర్ధనిమిష లితనైతా లతో, శిరపు పంచని గుభీరగవు నంతో, నిశ్చల శాంతవదనంతో కర్మ ణాపూర్తిగా వస్తున్న అతని వెనుక, “బుద్ధం శరణం గచ్ఛామి, ధర్మం

శరణం గచ్ఛామి, సింఘం శరణం గచ్ఛామి,” అనే వాక్యాలతో అసింఖ్యాక జనసిందోహం చేస్తున్న ధ్యానం, గంభీర సిప్పు ద్ర పూషిలా వినవస్తున్నది.

యశోధర, రాహులు ధృ, శ్రద్ధోదన ధృ రాజప్రాసాదం సాపానాలు దిగి ఎదర్ర చూస్తున్నారు. చెన్నుడు ప్రాంగణం ముందుకొచ్చి నిల్చుని ఆనందాత్ర మలు రాల్చుతూ ఎదర్ర చూస్తున్నాడు.

బుద్ధుడు భిక్షాహిత పట్టుకొని రాజ ప్రాసాదాన్ని చేరు కున్నాడు. రాహులు ధృ విర్రగ న వెళ్ళి తండ్రి పాదాలపై మోకరిల్లాడు. యశోధర చిరకాలానికి కనిపించిన భర్త ప్రిసిన్నవదనాన్ని తడేకంగా చూస్తూ, అలాగే అతని పుంపు మోకరిల్లింది. అతని పాదాలపై తలవాల్చి కన్నులతో అడ్డుకొన్నది. ఆమె కళ్ళలోని మంచి

పుత్రాల్లాంటిబాప్పిజలంబుద్ధునిపాదాలను కడిగింది.

బుద్ధుణ్ణిఆలింగనం చేసి కోవాలని చేతులు చాచివచ్చిన శ్రద్ధోదనుడు, అతని పిరివ్రాజకరూపాన్ని, భిక్షావ్రాజకరూపాన్ని అలాగే పుతి పౌర్ణి నిశ్చేష్టుడైపోయాడు. ఆ వద్దరాజువున్ను భిక్షుమా వచ్చిన కుమారుణ్ణి పూసీ విలవిలలాడిపౌర్ణింది, కన్నీరు కారింది. ఆలింగనానికి చాపిన చేతులు చలనం లేకుండా అలాగే ఆగిపోయాయి.

“నాయనా! రాకుమారా! సిద్ధార్థా! గతమా! కుమారా! ఏమిటిది? ఏమిటిది?” అంటూ శుద్ధోదనుడు పిచ్చివాడిలాగ ఎలుగెత్తి వాపోతూ అలాగే కూలబడి పోయాడు, మూర్ఛ పొయాడు.

బుద్ధుడు తండ్రి తలను ఒడిలో పేట్టుకొని, తన కాషాయ ఉత్తరీయంతో వీసన విసీరాడు.

కుమారునిస్పృహతో శ్రద్ధోదనుడు తెప్పిరిల్లాడు. “తండ్రీ! ప్రణామం పులు! నేను సిద్ధించిన అర్థముగలవాడిగా సిద్ధార్థుడినై వచ్చాను!” అని అంటున్న బుద్ధుని పూటలు అవుతం లాగ వినిపించాయి. అతని అరవూడు కన్నులు వెన్నెల జల్లుతున్నవి. బుద్ధుని ముఖంలో దివ్యతేజస్సు కనిపించింది, అనిర్వచనీయమైన ప్రభావమేదో శుద్ధోదనుణ్ణి ఉత్తేజిస్తున్నది. అశాంతి నుండి శాంతికి, చీకటి నుండి వెలుగుకు, భ్రమ నుండి నిత్యానికి తీసుకువెళ్ళింది. బుద్ధుని శరణు గచ్చావు! అనే పూటలు చెవుల్లో మారుమ్రోగుతున్నాయి. శ్రద్ధోదనుడు అదే అంటున్నాడు. రాహులుడు కూడా అలాగే పిలుకుతున్నాడు. ప్రజానీకం అలాగే పూజిస్తున్నది. యశోధర కన్నులు మూసుకొని, గుండెపై చేతులుంచుకొని ధ్యానము ద్రలో ‘బుద్ధం శరణం గచ్చామి’ అని జపిస్తున్నది.

అస్పృశు బుద్ధుడు రాహులుడి తలనిమిరి, “కుమారా! నీవు కూడా బుద్ధుడివై ధర్మాన్ని, సింహాన్ని అనుసరిస్తూ నమతకు సార్థకత చేకూర్చుకొని ఆశీర్వాదిస్తున్నాను! బుద్ధుడంటే ఎవరో తెలుసా? నీవన్న కున్నట్లుగా, నేను మాత్రమే బుద్ధుడిని కాను! ఉత్తమ ధర్మాలను, అహింసను ఆచరించే వారందరూ బుద్ధులే! బుద్ధత్వమే పూజనీయం! బుద్ధత్వం పొందిన మా నమకే బుద్ధుడు. అట్లు వంటి మా నమజన్మ సార్థకం చేసి కున్న బుద్ధుడే ఈ లోకానికి కావలసినవాడు, జీవకోటికి శరణ్యం! బుద్ధులు ఉపదేశించిన ధర్మాలే మా నవాళికి నిజమైన శాంతినిస్తాయి.

ధర్మమే లోకానికి శరణ్యం! బుద్ధులతో కూడిన
సింఘమే ఈ జగత్తుకు శరణ్యం!” అని
చెప్పాడు.

యశోధర కన్నులు విప్పి బుద్ధుణ్ణి నిశ్చ-
లంగా చూస్తూ, “స్వామీ! నన్ను మీకు
భిక్షగా సింపుర్పించు కుంటున్నాను. ఇంత
వరకు నేను గహీణిని. ఇప్పుడు నేను వ్రాస-
నా ధర్మానికి అంకితవస్తువును విరివ్రాజకను.
మీ అత్యున్నత జాడల్లోనే జీవించడం నా ధర్మం.
స్త్రీలకు బౌద్ధసింఘంలో అర్హతను, స్థానాన్ని
ప్రసాదించండి!” అని అర్చిస్తూ భక్తితో ప్రణా-
మిల్లింది.

ఆవిధంగా యశోధర బౌద్ధధర్మాన్ని స్వేక-
రించినమై దటివు హీళి అర్పింది.

ఆనందబాప్సాలు కార్తవ్యతా, తనను ఒక
పేన్నిధిగా, దేవతగా ఆరాధనా భావంతో
చేతులు జోడించి ఉన్న చెన్నుడిని బుద్ధుడు
చూసి ఆప్యాయంగా దగ్గరకు తీసి కుంటూం-
డగా, చెన్నుడు నమస్కరించబోతూంటే
వారిస్తూ బుద్ధుడు, “చెన్నా! ఎంత గొప్పవారై
పౌర్ణ నప్పటికీ పీన్సులే పేద్దలను గౌరవిం-
చాలి, పై జించాలి. నువ్వునాకు ఇప్పటికీ
పై జనియ్యిడివి. నన్ను ఈ కపీలవన్నీ నుండి
విశాల విశ్వంలోకి దాటించిన మిశ్రామూర్తివి
కదా! నేను తెలుసుకొన్న నిత్యార్థి, ధర్మాన్ని
చెప్పి సుతమాత్రాన నన్ను భగవానుడని అను-
కోవడం గాని, భగవానుడని ఆరాధించడం
గాని, నేను ఇష్టిపడను. వ్యక్తి ఆరాధన ఆనంద-
నిరర్పణే. భగవానుడనే భావన కూడా అంతే!
వ్రాసిన ధర్మాన్ని ఆచరించడమే కావలసినది!”
అన్నాడు.

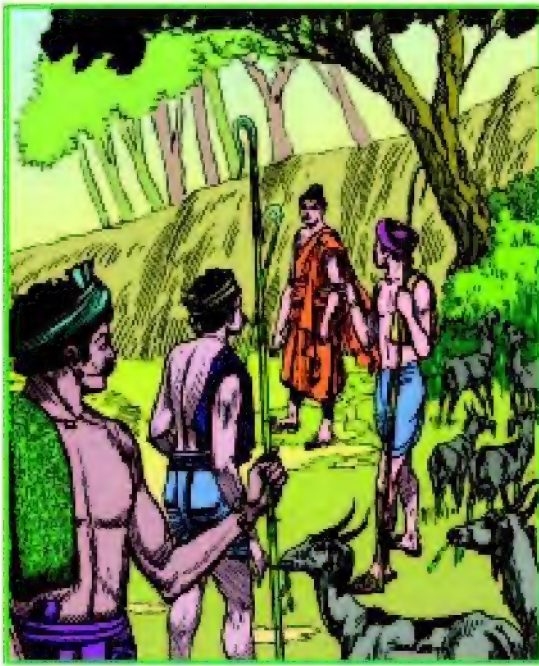
చందమామ

బుద్ధుని మాటలకు చెన్నుడు అర్థిస్తున్న-
ట్లుగా, “బుద్ధభగవానుడు” - అని అనుకోవ-
డంలోనే వ్రాసిన ఎంతో తేలిక, ధర్మాచరణపట్ల,
సింఘానువదిల్ల అకుంతిత భక్తి విశ్వాసాలు
కలుగుతున్నవి. బలమైన అనుబంధాన్ని
నిలుపిల్చున్నవి. కన్నక, నిన్ను భగవానుడని
ఆరాధనా భావంతో చూసి కోవడానికి, పీల్చు
కోవడానికి వ్రాసిన గల్యాప్యచ్చను కాదనక
అలాగే ఉండనియ్యి!” అన్నాడు.

అప్పట్నుంచి బుద్ధుడు బుద్ధభగవాను-
డుగా పిలువబడ్డాడు. బుద్ధదేవతని పించు-
కున్నాడు. ఉత్తమ వ్రాసిన దేవత! అనే
అర్థంగా బుద్ధుడు దానికి తటస్థంగా ఊర్చుకు-
న్నాడు.

శాక్య వంశంలో కొద్దిపుంది తప్పి అందరూ
బౌద్ధ ధర్మాన్ని స్వేకరించారు. బుద్ధుని ఆదే-
శాలను, ఉపదేశాలను ప్రచారం చేశారు,

భిర్ర ముగ్గు గా వూ రాత్తు . సిపు స్తి సింపిదలను
సింఘా నికి అర్పించాత్తు . సుమకు అంకిత
వు యా శ్వుర .

తొలిను చివ్వి ప్రిత్యర్థిగా ఉన్న దేవదత్తుడు
వూ త్రం స్పిర్థతో బొద్ధధర్మాన్ని నిరసీస్తూ,
బుద్ధుని వూ ర్గానికి వ్యతిరేకులైన వారిని
కూడగట్టుకొనివెళ్ళాడు.

కపీలవస్త్రీ నగరం నుండి బుద్ధుడు తిరిగి
ప్రియాణవు యా శ్వుర . అతని అను యా య్వు
లతో, శిష్యులతో బాటు య శోధర, రాష్ట్ర
లుడు కూడా వెంట వెళ్ళారు.

ఆ తిరు గు ప్రియాణంలో బుద్ధుడు
సుజాత ఇంటికి భిక్షువుగా వెళ్ళాడు. సుజాత
కుమార్తె జ్ఞీ ఆశీర్వాదించి బుద్ధుడు రాష్ట్ర లు
డితో, “రాష్ట్ర లా! ఈ సి జాతుడు నీకు
తప్పుడు . వీరు సుహృద్భావం అందిస్తా సాద
రులై వర్ణవిభేదాలకు అతీతమైన మానవ

త్వాన్ని, వస్తు దైక కుటుంబాన్ని ప్రపంచానికి
ప్రిబోధించండి!” అని చెప్పాడు .

సి జాత బుద్ధుని శిష్యురాలిగా య శోధరకు
తొడు కలిసింది. గ హీణు లు గా ఉంటూనే
స్త్రీలు బొద్ధ ధర్మాన్ని అవలంబించి, పీల్లలను
ఉత్తవు వూ నముగా తీర్చిదిద్దే వూ త
వూ ర్తలైఉండాలని నారీలోకానికి బోధించి
ధర్మసించాలనం చేయ వలసిందని య శోధర,
సి జాతలకు ఆదేశించాడు .

బుద్ధుడు తన అను వర్తలైన శిష్యులందరినీ
ధర్మపత్ర సించాలనకు నలు దిక్కులకూ
పింపించి, య శోధరను , రాష్ట్ర లు జ్ఞీ కపీల
వస్త్రీ నగరానికి వెళ్ళి వృద్ధుడైన శ్రద్ధదను డిని
కనిపేట్టుకొని, శాక్యవంశాన్ని ధర్మవూ ర్గాన
నడపమని చెప్పి పంపాడు.

బుద్ధుడు ఒంటరిగా అరణ్యవూ ర్గం
పట్టాడు. ఘోరారణ్యంలో, ఘోరాతి ఘోరుడై,
క్రూరత్వానికి మారుపేరైన ‘అంగు శివూ లి’
అనే దోపిడిదొంగ ఉన్నాడు . వు ను ప్రి యల చేతి
బొటనవ్రేళ్ళు దండగా గుచ్చి మెడలోవేసుకు
న్నాడు . ఆ బొటనవ్రేళ్ళు అతనికి భయ పిడి
దాసాహిం అని ప్రాణాలు దక్కించు కొన్న
వారివీ, అతనిచేత చంపబడిన వారివీను .

తనకు భయ పిడునివాడుంటూ ఈ భూ వీమీద
ఉండలేదనిపించు కోవాలని అంగు శివూ లి
ఉద్దేశం.

దారిలోకొందరు గొర్రెల కాపీరు లు బుద్ధుణ్ణి
చూసి, “స్వామీ! అటుగా వెళుతున్నారా? ఆ
దారిన నలభైయూ భెవు వుండికి తక్కువ
సంఖ్యలో వెళ్ళడానికి ఎవరూ సాహసించరు .
అక్కడ అతి భయంకరమైన గజదొంగ

ఉన్నాడ. ఒంటరిగా చిక్కినవారందరి ప్రాణాలూ తీస్తాడు!” అన్నాడు.

కాని బుద్ధుడు ఆ గొర్రెల కాపరుల హెచ్చరికలు లోపపట్టకుండా అరణ్యంలో వుండుకు నడిచాడు.

ఒంటరిగా ఎదురుగా వస్తున్న బుద్ధుణ్ణి అంగుళిమాలి ధూరం నుంచి చూశాడు. కాషాయ వస్త్రం కప్పే అతడేదో దాన్నిన్నాడు.

అంగుళిమాలి భయంకరమైన రక్తమీపురకలతో తళతళమెరుస్తున్న తన పేదల కత్తిని ఎత్తి ఝుళిపిస్తూ, “ఎవర్నమ్మా? ఏమిటో దాన్నిన్నామా దాన్నిలా ఇమ్మా!” అని అజ్ఞాపించాడు.

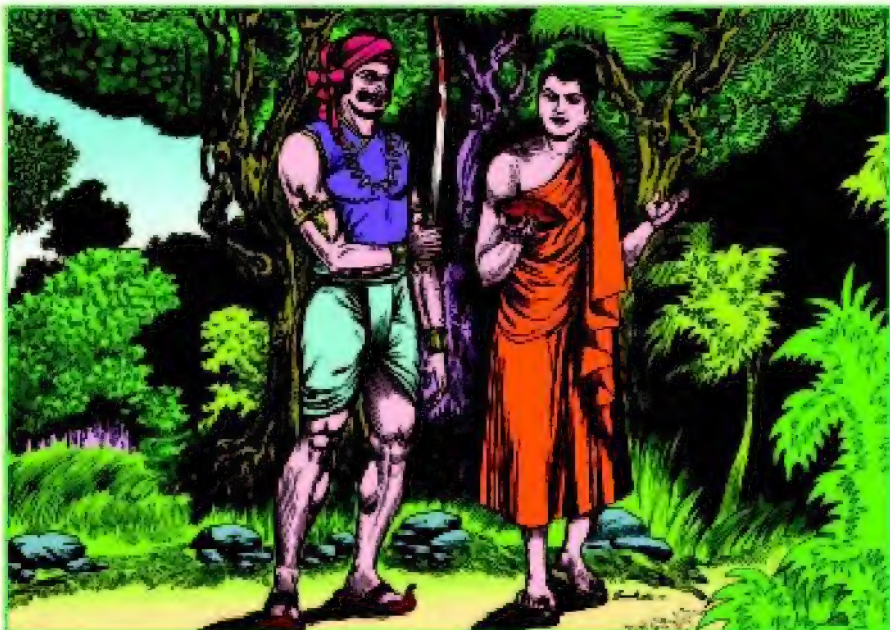
బుద్ధుడు చిర నమ్రతో కావిగ్రుడ్డపూట్టిన దాచిన భిషాత్రుణ్ణి తీసి అంగుళిమాలికి ఇచ్చాడు.

అంగుళిమాలి దాన్ని పట్టుకొని తిప్పీ తిప్పీ చూసి, “భిక్షాపాత్ర! నీవు బిచ్చగాడివైతే అయ్యావుగాని, నన్ను వెతుక్కుంటూ వస్తున్నట్లుగా వచ్చి, ఎదురు నిల్చి చిర నమ్రచిందిస్తూ నా చేతికి ఒత్తి చిప్ప అందించడానికి నీకెన్ని గుండెలు! నీకు భయం లేదా? నేనెవర్నో తెలుసా?” అన్నాడు.

“నమ్రాన నీవే, నేనైతే నీవే. ఎందుకు భయపడాలి?” అన్నాడు బుద్ధుడు.

“నమ్రానాకు భయపడి, బుద్ధిగా నీ బొటన వ్రేలు ఇచ్చి ప్రాణాలు దక్కించుకొని ఇక్కడి నుంచి వెళ్ళు; లేదా ఇప్పుడే నిన్ను చంపితాను; తర్వాత నీ బొటనవేలు తీసికొని వూలలో కలుపితాను!” అన్నాడు దొంగ.

“నమ్రానన్ను చంపితామా అంటే కద! పిట్టైన ప్రితి ఒక్కరికీ ఎప్పుడో ఒకప్పుడు, ఏదో

ఒకలాగ చామూతప్పిదు కదా! కావాలంటే ఇప్పిడే చంపిసింతోషంగా చావడానికి ఇష్టపిడు తున్నాను. ఈ రోజు నన్ను చంపితామా రేమితు మ్మాచస్తామాఅల్లు తే, ను మ్మానాలాగ నిశ్చింతగా నమ్మతూ ను త్తమూతు న్నెకరించ గలవా? నేను ఏ ప్రాణికి హని కలిగించలేదు, అనే త ప్పితో ఆనందంగా, నీ కత్తికి తల ఒగ్గగలను, నీకు చామూదగ్గిర పిడినప్పిదు, నాలాగ ఆనందంగా ఉండగలవా? చెప్పు...!” అన్నాడు బుద్ధుడు.

ఆ పూటలతో అంగుళిపూలి తల తిరిగి పోయింది. ఆలోచనలో పడ్డాడు. తాను చేసిన పూరాలన్నీ తలపు కొని భయంతో కంపించి పోయాయి. తన పాపానికి ప్రాయశ్చిత్తం లేదు! ను హాపాపి అల్లు నతనను పుంచగలవాడు ఎవడు? ఎవడా దయూ శ్రమూ దొంగకు ఆవేద నలో బుద్ధుడు స్ఫురించాడు. అదివరకు బుద్ధుడి గురించి ఎంతో విన్నాడు. విజ్ఞాని, లేడిని, పావును, కప్పిను ఒకేలాగ చూసు కరణామూర్తి అని విన్నాడు. ఆ బుద్ధుడే తనకు దిక్కు! అనుకొంటూ ‘బుద్ధుం శరణం

గచ్ఛామి!’ అని తనలో అనుకుంటు న్నట్లుగా పిలిచాడు!

“అంగుళిపూలి! నేనే ఆ బుద్ధుణ్ణి! నీ కోసినే వచ్చాను. అందుకే, నీకు భిక్షాతన అందించాను. గత జీవితాన్ని ను రిచిపా! బొడ్డు భిక్షమా నా శిష్యుడు గా నాతో రా! పిద పాదాం!” అన్నాడు బుద్ధుడు.

“బుద్ధభగవానుడా!” అంటూ అంగుళి పూలి బుద్ధుడి పాదాలపైపడి, “నేనెక్కడిన బాగు చూసి కోవడం సిరిచాడు, నా అనుచరు లందరూ నీ శిష్యులు -భిక్షమా!” అంటూ అంగుళిపూలి తన వారినందరినీ పీలించి, తనలాగే అందరినీ అనుగ్రహించవలసినదని బుద్ధుణ్ణి వేడుకున్నాడు.

అంగుళిపూలి, అతని అనుచరులు విలువురు బొడ్డుభిక్షువులై బుద్ధుని వెంట వెళ్ళారు.

బుద్ధుని ఉపదేశాలను విని ఎందరందరో అధర్మపరులు, దుర్మార్గులు తమ గతాన్ని ఏవగించుకుని పిశ్చాత్తాప్తిబుద్ధుని శిష్యులై భిక్షమా సంఘసేవకు అంకితమై, శేషజీవితాల్ని హితం చేసుకున్నారు.

రాజుగారి బావమరిది

ఒకానొకప్పుడు వు హను దేవ రాజు భారత దేశం అంతా జయించి చక్రవర్తి అయ్యాడు. వు హను డికి ఓడిన రాజులందరూ అతనికి సామంతులై అతని నిర్ణయాలును బట్టి పరిపాలించసాగారు.

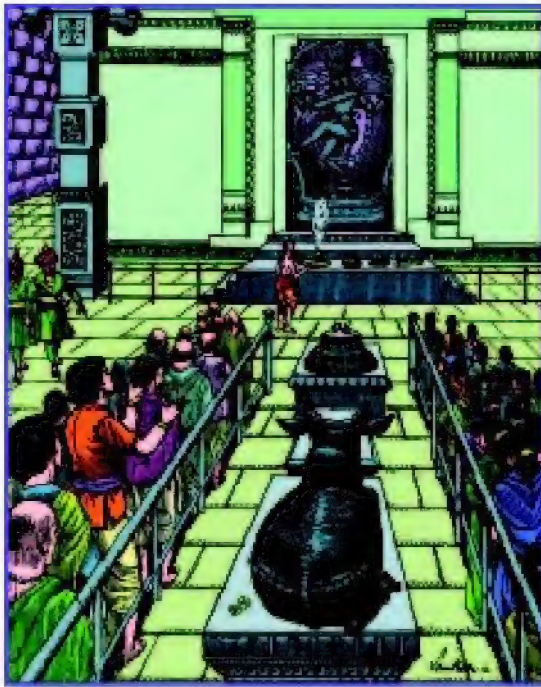
సామ్రాజ్యం స్థాపించుకొని ఎన్నో యుద్ధాలు చేసినప్పటికీ వు హను ప్రజాకంటకుడు కాదు. పేదగా, పిజ్జావుల గురించి ఆయన చాలా శ్రద్ధగా ఆలోచించేవాడు; అందుకొరకు అనేక ప్రణాళికలు వేసి, సామ్రాజ్యం తటాకం అవులు జరిపించేవాడు. అందుచేత వు హను డి సామ్రాజ్యంలో అన్ని దేశాలూ నీ భింగం ఉండేవి. ఒక్క కోసలదేశం వు ట్లకు ఈ విషయంలో వేరేగా ఉంటూ వచ్చింది.

తన ప్రణాళికలు అన్ని ప్రాంతాలావుంచి ఫలితాలను ఇన్నిన్నప్పుడు ఒక్క కోసలలో అవి ఎందుకు నిరుపయోగం అవుతున్నాయో వు హను డికి అంత బట్టలేదు. ఈ విషయమై ఎంత సమాచారం సేకరించినప్పటికీ

ప్రయోజనం లేకపోయింది. చక్రవర్తికి రాజు మిత్రహేతువుండేవాడు. ఆయనకు దగ్గర బంధుమార్గం ఇది అనే అవూయకుడు ఒకడు ఉండేవాడు. గ్రామ నిధి సింభాషణ అందరికీ నమ్మపిమ్మటేదిగా ఉండేది. వు హను చక్రవర్తి కూడా తన వు న్ని కు విశ్రాంతి కావలసిన్నప్పుడు గ్రామ నిధిని పిలిపించి, అతన్ని వాగించి, అతని అవూయకుని సింభాషణ విని ఆనందించేవాడు.

గ్రామ నిధికి దైవభక్తి హేతువు. భారతదేశంలో ఉండే అందరూ దేవభక్తులైనవూ చేప్పి కుని, మిశ్రాని సింహాదించాలని అతని ఆశ. కోసలదేశంలో ఊరికొక దేవత ఉన్నదనీ, గ్రామ నిధి లేని గ్రామం లేదనీ, చివరకు కీకారణ్య ప్రాంతాలలో కూడా అతి ప్రాచీనవివిత్రదేవాలయాలు ఉన్నాయనీ విని గ్రామ నిధి ఆ దేశంలో యాత్రలు చేయాలని బయలుదేరాడు.

గ్రామ నిధి ధీయాణం నీ ఖంగానూ, శీఘ్రంగానూ సాగగలంబులకు రాజమిత్రహేతువు

అతనికి ఒక రథాన్ని, సారథినీ ఏర్పాటు చేశాడు. కోసల సిరిహిర్లు లో ప్రవేశిస్తూనే గుణనిధి రావు పిలిచి అనే గ్రామం చేరాడు. అక్కడ ఈశ్వరుడు నటరాజు రూపంలో వెలిశాడుట. ప్రజలు నటరాజుకు ఒక అంద మైన దేవాలయం నిర్మించారు. గుణనిధి ఆ ఆలయాన్ని చూడగానే షితకించి, వుందిరం లోపల దేవశి వూర్తిని చూసి పిరవశించి పొల్లు, “హిరహిర వు హదేవా!” అంటూ గట్టిగా అరిచాడు.

వురుణువు ఇద్దరు భటులు ఎక్కడి నుంచో ఊడిపిడి, ఆయనను పట్టుకున్నారు.

గుణనిధి ఆశ్చర్యపొల్లు, “ఇదేమిటి?” అని అడిగాడు.

“గర్భగుడిలో శబ్దం చెయ్యటం నేరం. గ్రామాధికారి దగ్గరికి వెళదాం పద,” అన్నారు భటులు.

తనకు ఆ సంగతి తెలియదనీ, మొదటి తప్పిగా ఎంచి వదలి పట్టును నీ గుణనిధి ఎంతో వేధుకున్నారు. కాని భటులు అతడి పూటలపై వినిపించుకోక, గ్రామాధికారి వద్దకు రమ్మని తొందర పట్టారు. విధిలేక, గుణనిధి వాళ్ళ వెంట పోవటానికి సిద్ధపడ్డాడు.

దేవాలయం లోనే ఉండి ఇదంతా చూస్తున్న ఒక యువకుడు నెమ్మదిగా గుణనిధిని సమీపించి, “ఎందు కయ్యా, వీళ్ళతో గొడవ? ఇద్దరికీ చెరోక రూకా పారేస్తే, నీకే బాధా ఉండదు,” అని రహస్యంగా చెవిలో చెప్పి పిక్కకు తప్పికున్నారు.

వెంటనే గుణనిధి ఆ భటులకు చెరి ఒక వెండి రూకా ఇచ్చుకున్నాడు. వాళ్ళు వెళ్లి పొయ్యార. తరువాత గుణనిధి ఆ యువకుడికి తన కృతజ్ఞత చెప్పుకుని, “గర్భగుడిలో దేవుడి పేరు ఉచ్చరించటం నేరమెలా అయిందీ?” అని అడిగాడు.

ఆ యువకుడు నవ్వి, “ఈ దేశంలో ఇది తప్పి, ఇది ఒప్పు అని నియమం ఏమీ లేదు. ఎప్పుడు ఏది నేరం అవుతుందో, ఈ ఊరి వాళ్ళం వూకే తెలియదు. వూకు తెలిసే నది ఏమిటంటే, రాజభటులు వూమీద నేరం ఆరోపించి పట్టుకున్నప్పుడు వాళ్ళకు లంచం ఇచ్చి వదిలించుకోవటం. గ్రామాధికారి దాకా పోతే, అతడికి ఇంకా పేదలంచం ఇచ్చుకోవలసి వస్తుంది,” అన్నాడు.

గుణనిధి తెల్లబోల్లు, “గ్రామాధికారి కూడా లంచం మిచ్చుకుంటాడా? అలాట ప్పిడు మీ రాజాగారికి ఫీర్యాదు చేసి కోవచ్చునే?” అన్నాడు.

“ఏమి ఫీర్యాదు చేస్తా? అయిన రాజు గారి బావవు రిది!” అన్నాడు ఆ యువకుడు.

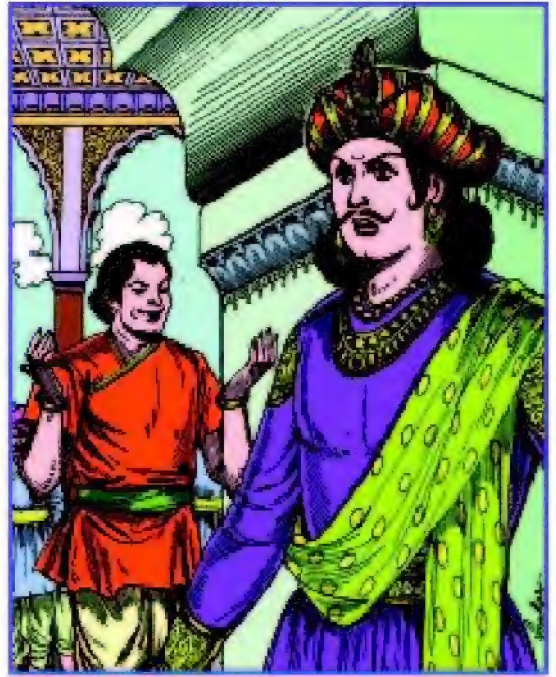
గృణనిధి తాను రాజరోహితుడి బంధుమానని చెప్పినమీదట ఆ యువకుడు, “మీరు ఈ సంగతి గ్రామాధికారికి చెప్పకుంటే, ఇక మీదట మీకు ఏ ఇబ్బందీ ఉండదు,” అని చెప్పాడు.

గృణనిధి అలాగే చేశాడు. అతనికి ఆ గ్రామంలో వురి ఎలాటి ఇబ్బందీ కలగలేదు. అంతా సుఖంగా జరిగిపోయింది. మిగతా గ్రామాలలో కూడా అతను అలాగే చేసి తన తీర్థయాత్రలు నిర్విఘ్నంగా కొనసాగించుకున్నాడు. అయితే తాను చూసిన ప్రీతి గ్రామంలోనూ, రావు పీఠిలో లాగా, రాజభట్టలు ప్రజలను అయిన దానికీ, కాని దానికీ భయపెట్టుతూ ఉండువూ, లంచాలు పిచ్చుకుంటూ ఉండటవూ, అందులో కొంత భాగం తన పేరిధికాదులకు వాటా పెట్టుతూ ఉండటవూ కనబడింది. ఆ అధికారుల మీద ఫిర్యాదు చెయ్యటమంటే ప్రజలకు భయం. ఎందుకంటే, వాళ్ళు అందరూ రాజుగారి బావవు రవులే!

ప్రీతి ఊళ్ళోనూ జను, “ఛా గ్రామాధికారి రాజుగారి బావవు రిది అర్థమయ్యా! నేనెందుకంటే చెయ్యగలం?” అనటం గృణనిధి విన్నాడు.

గృణనిధి తీర్థయాత్రలు పుగించుకుని వచ్చినట్లు తెలిసి, వుహునుడు అతన్ని పీలించి, యాత్రావశేషాలు అడిగాడు.

గృణనిధి చూసిన విశేషాలన్నీ చెప్పి, “రసీకత్వంలో ఆ కష్టమిది తరవాత ఈ కోసలరాజునే చెప్పకోవాలి. అయినకు ఎంత

మంచి బావమరుదులు ఉన్నారో చెప్పలేం!” అన్నాడు.

వుహునుడు నవ్వుతూ, “లెక్కపెట్టలేకపోయాడా?” అన్నాడు.

“ఎలా లెక్కపెట్టేది, ప్రీతి? ప్రీతి గ్రామాధికారి రాజుగారి బావవు రిదే. రాజ్యానికి సంబంధించిన వ్యూహాలు చూపారా రాజుగారి బావవు రవులే,” అన్నాడు గృణనిధి.

ఈసారి వుహునుడికి నవ్వురాలేదు. అయిన గృణనిధిని ప్రశ్నించి, అతను తనకు చెప్పిన మాట కోసలప్రజల నోట విన్నదేనని స్పష్టం చేసి కున్నాడు. అయినకు ఇందులో ఏదో రహస్యం ఉంటుందని తోచింది. వుహునుడికి తెలిసినంత వరకు కోసలరాజుకు ఇద్దరే భార్యలు. వారిలో ఒకతే వుహునుడి సొంతచెల్లెలు. మరి, కోసలరాజు వ్యూహాలన్నీ అతని బావవు రవులు ఎలా నిర్వహిస్తా

న్నారు? కోసలరాజు రెండో భార్యకు ఇన్ని వేలవుంది సొదర్లు లుండటం అసింభవం.

గృణనిధిని పిఠాసీ, వుహూను తు ఆలోచనలోపడ్డాడు. తాను తయారై చేసిన ప్రణాళికలు చాలా యోగ్యమయినవి అని సంతోషించాడేగాని, వాటిని అమలు జరిపే యోగ్యులను గురించి తాను ఆలోచించలేదు. తన ప్రణాళికలు ఒక్క కోసలలో వూత్రవే సత్ఫలితాలు ఇవ్వకపోవటానికి అధికారాలలో ఏదో లోపం ఉండటమే కావచ్చునని ఇప్పుడాయనకు తోచింది. వెంటనే సమ్యక్స్థలైన ఇద్దరు చావులను ఆయన కోసలదేశానికి పంపాడు. వాళ్ళు చక్రవర్తికి కావలసిన సింహారాజులను కరించారు.

గృణనిధి చెప్పిఉట్టుగానే, కోసలరాజ్యంలో ప్రజావెడన విచ్చల విడిగా సాగుతున్నది. అధికారులు తమ అధికారాన్ని దుర్వినియోగం చేస్తున్నారు. అందుకు కారణం అధికారుల నియోజక అర్హతలను బట్టి జరగకపోవటం. ఉదాహరణకు, కోసలరాజ్యంలో సేన్యాధిపతిగా ఉన్న శూరసింహుడు అనేవాడు ఎన్నడూ కత్తిపిట్ట ఎరగడు.

అతని పరాక్రమం తా అతనినూరులో వూత్రవే ఉన్నది. అతను రాజుగారి బావవు రిది! అందుకే కోసలదేశంలో అర్హతలేకుండా, ఇతర కారణాల వల్ల అధికారి అయిన ప్రతి ఒక్కడికీ 'రాజుగారి బావవు రిది' అన్న వూట వాడు కలకీ వచ్చింది.

ఇదంతా విన్న వుహూను డికి కను విప్పి కలిగింది. కోసలరాజు తనకు బావవు రిది కావటం చేతనే కదా ఇంతకాలమూ కోసలదేశంలో తన ప్రణాళికలు విఫలం కావటానికి సిరి అయిన కారణం విచారించక, కోసలరాజు చెప్పిన సాకులు సమ్మతించుకున్నాడు? ఇలాటి గృహిణులకు ప్రజలకు ఎంత హాని చేస్తున్నదో ఇప్పుడు స్పష్టమవుతుంది.

వుహూను తన చర్యలు తీసుకుని, కోసలలో అనర్హులైన అధికారుల నందరినీ పదమూనెంచి తొలగించాడు. కొద్ది సమయం రాల్లో కోసలదేశం పుభివృతుంది. తరువాత ఆయన ఆదేశంలో సింహారం చేసినప్పుడు గ్రామాలలో ప్రజలు, "వూ గ్రామాధికారి రాజుగారి బావవు రిది కాదు లేండి! అందుకే అందరూ చల్లగా ఉన్నాం," అన్నారు.

వీరసేంపరాడిలో జరిగిన భీకర ఖడ్గయుద్ధంలో మనంతుడు వీరసేంపరాడి ఖడ్గాన్ని ఎగదగొట్టాడు. మనంతుడు అతన్ని ఖడ్గంతో పోడిని చంపబోగా, జయనందముని దూరం నుంచి వారించాడు. వీరసేంపరాడు అక్కడి నుంచి తప్పించుకోవడానికి వెనక్కు అడుగులు వేస్తూ వెళ్ళి వెనకనున్న అగాధంలోకి పడిపోయాడు.

ఆర్య

అజ్ఞాత యువరాజు
విచిత్ర సాహస గాథ

చిత్రాలు:
గాంధీ అయ్య

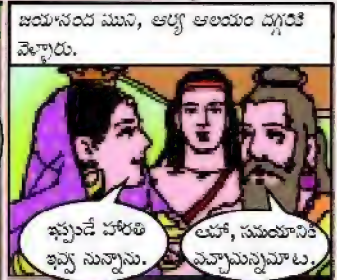
ప్రస్తుతి మాత
ఆ దుర్మార్గుడికి తగ్గ చెబ్బ
విధిస్తుంది. మహతా, నువ్వు
వళ్ళి యువరాజుడు స్వాగతం
పలకడానికి సుఖమేప్పుట్టి
రాజభవనానికి రమ్మని చెప్పా.

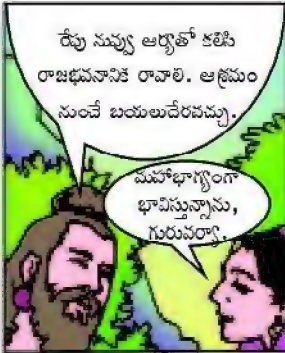

ఇప్పుడే
బయలుదేరుతున్నాను,
గురువర్యా!

మంత్రపర్యలు ఇప్పుడు
శాంతిపురిలోనే ఉన్నారు.

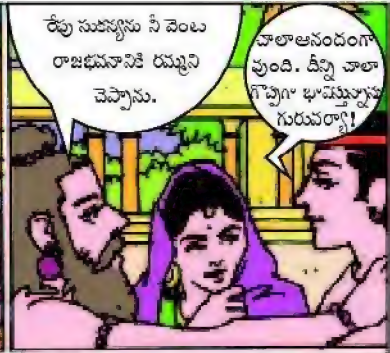
దేవు సుప్రస్ ఆర్యతో కలిసి
రాజభవనానికి రావాలి. ఆశ్రమం
నుంచే బయలుదేరవచ్చు.

మహాభాగ్యంగా
భావిస్తున్నాను,
గురువర్యా.

మీ నాన్న, ఆర్య తండ్రి
గొప్ప స్నేహితులు. మహారాజు
ఆయనైప్పుడూ ఒక సామంతుగా
చూడలేడు.

ఆర్య మమ్మన్నారు!

దేవు సుజన్యను నీ వెంట
రాజభవనానికి రమ్మని
చెప్పాను.

వాతానందంగా
వుంది. దీన్ని వాతా
గోవుగా భావిస్తున్నాను
గురువర్యా!

సుకన్య ఆక్కడి నుంచి బయలుదేరింది. జయనందముని, ఆర్య ఆశ్రమానికి తిరిగివచ్చారు.

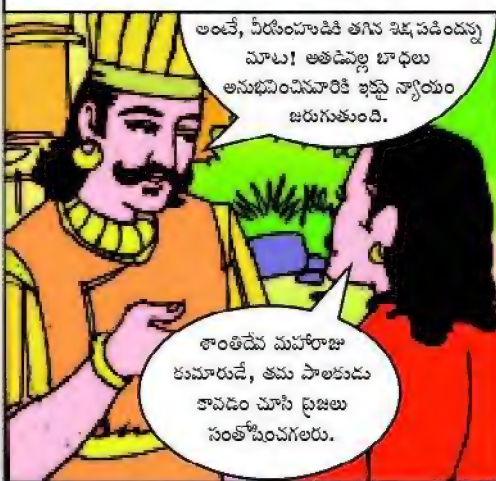
దేవు తెల్లవారేసికి
ఆశ్రమానికి
చేరుకుంటాను.

సుప్రస్
బయలుదేరి ముందు,
మీ మాతాపితల
సమాధులవద్దకు వెళ్లి
నమస్కరించి, వారి
ఆశీస్సులు
పొందాలి.

చిత్రం,
గురుదేవా!

వసంతుడు, సామంతరాజు సుఖదేవుడి దగ్గరికి వెళ్ళాడు.

అండే, వీరసేనాపిడి తగిన శిక్ష పడిందన్న
మాట! అతడివల్ల బాధలు
అనుభవించినవారికి ఇచ్చి న్యాయం
జరుగుతుంది.

శాంతివేద మహారాజు
కుమారుడే, తమ పాలకుడు
కావడం మానీ ప్రజలు
సంతోషించగలరు.

గురువర్యులు ఆదేశించిన ప్రకారం, సేను రాజభవనానికి వెళ్లి, యువరాజుకు స్వాగతం పలకడానికి తగిన ఏర్పాట్లు చేస్తాను. మానవేంద్రులవారు ఇప్పుడే శాంతిపురిలో ఉన్నారన్నావు కదా?

అయిన మమ్మల్ని
రాజభవనంలో కలసుకోగలరు.
సేను అమ్మతొమ్మరి వల్ల రాజగారే,
శాంతిపురికి తీసుకువస్తాను. మనవళ్ళే
మాడడానికి అయిన పరమోత్సాహంతో
ఉంటారు.

వనంతుడు మానవేంద్రుణ్ణి కలుసుకుని జరిగిన సంగతులు చెప్పాడు.

నిమంతలాచా సుఖదేవుడు రాజధానికి బయలుదేలాడు.

సుఖదేవుడు, అయిన అంగ యజ్ఞులు, సైనికులు రాజధానివేసి బయలుదేరారు.

సైనికులు రాజభవనాన్ని చుట్టుముట్టారు.

లంగరకపులు కిలవడైన స్థిరత స్థలాలలో
నెలబడ్డారు.

సుఖదేవుడు భవనంలోపలికి ప్రవేశించాడు.

భవనం చుట్టూ గట్టి భద్రతా
ఏర్పాట్లు జరిగాయి.

కాపలా భటుల నాయకుడు,
సుఖదేవుడికి ఆదరంతో
స్వాగతం పలికాడు.

అయ్యో, సేనాధిపతితో
కలిసి రాత్రునగా వెళ్ళిన రాజు ఇంకా
తరిగి రాలేదు.

వాళ్ళందరూ మరణించారు.
మీరు కొత్త రాజుగారు
రానున్నారు!

కొత్తరాజుగారా!
ఎవరాయన?

శాంతిదేవ మహారాజుగారి
కుమారుడు యువరాజు అర్జు!
ఆయనకు స్వాగతం పలకడానికి
ఆయత్తం కండి.

సుఖదేవుడు సభామండపానికి
వెళ్ళి, పట్టాభిషేక మహోత్సవానికి
కావలసిన అనునాల ఏర్పాట్లను
పర్యవేక్షించసాగాడు.

-(ఇదితరువాత)

మన దేశపు సాంస్కృతిక ఉత్సవాలు :

కోణార్క నృత్యోత్సవం

నిజమైన దేవాలయ సేవధ్యంలో బహిరంగ వేదికపైవారు రోజుల పొట్టు సాగే న త్యోత్సవాలను ఊహించు కుందోనే ఎంతో వా ద్యంగా ఉంటుంది. యేటా డిసెంబర్ ఒకటవ తేదీ నుంచి వారు రోజుల పొట్టు కోణార్క దేవాలయ ప్రాంగణం-శ్రవణానందకరమైన సంగీతానికి అనుగుణంగా సాగే నయనా నందకరమైన న త్య ప్రదర్శనలతో అలరారు తుంది. నాట్యం, సంగీతం రెండింటికీ ప్రాముఖ్యతలిచ్చే విధంగా ఒరిస్సాలోని దేవాలయాలలో విడివిడిగా 'నటన వుందిరాలు' నిర్మించబడి ఉన్నాయి. నటన వుందిరాలు వివిధ భంగిమల న త్య, సంగీత కళాకారుల శిల్పాలతో అలంకరించబడి ఉండడం, కళల అభివ ద్ధికి దేవాలయా లు పోషించిన ప్రపు ఖ పాత్రకు సదర్శనంగా భాసిల్లి న్నది. ఒకప్పుడు న త్యం పై జావిధానంలో లంతర్పాగంగా ఉండేది. లంపుకే నాటి పాటకులు, ధర్మక్షులు ఆలయ నిర్వహణకు అర్హులూ, వాద్యకారు లూ మైదలై ఆలయ సీబ్బుందితో పొట్టు న త్యకారులను కూడా నియమించి పోషించేవారు.

ఆ మితాతన సంప్రదాయాన్ని మిశ్రపు ధ్వరించే ప్రయత్నంగా నిర్వహిస్తాన్న ప్రతిష్ఠాత్మకమైన కోణార్క నృత్యోత్సవాలలో దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలకు చెందిన కళాకారులు పాల్గొంటారు. బహిరంగ 'నటన వుందిరాల'లో వీనుల వింపు చేసే సంగీతంతో, నేత్రానందం కలిగించే అద్భుతమైన నృత్య ప్రదర్శనలిచ్చి ప్రేక్షకులను ముగ్ధుల్ని చేస్తారు.

కోణార్క న త్యోత్సవం కేవలం నాట్యం, సంగీతాలకు మాత్రమే పరిమితం కాదు. పాస్టి కళలను తీలకించడంతో పాటు, చవులూరించే ప్రత్యేకమైన ఒరియో వంటకాలను కూడా చుచు ఉపహరిస్తారు. ఈ ఉత్సవాన్ని ఒరిస్సా విర్యాటకశాఖ నిర్వహిస్తుంది.

CHANDAMAMA HAS LOTS OF GOOD STORIES WITH MORAL VALUES AND USEFUL INFORMATION. (From Shree)	Wonderful stories described well deep CHANDAMAMA IS IT IS A GEM OF A MAGAZINE. (From W. J. S. S. S. S.)	THE MAGAZINE IS SUPER SENSATIONAL STORIES. (From K. S. S. S. S.)	CHANDAMAMA IS A SOURCE OF ENTERTAINMENT WITH IT YOU CAN TO ENTERTAIN MANY GENERATIONS OF YOUNG PEOPLE. (From S. S. S. S.)
--	---	--	---

THAT'S WHAT OUR READERS SAY.

WHY DON'T YOU FIND OUT FOR YOURSELF?

FOR SUBSCRIPTION DETAILS PLEASE SEE PAGE 6

ప్రకృతి వైపరీత్యాలను అరికట్టే పచ్చటి చెట్లు

గత డిసెంబర్ లో విరువు కుపిడ్ మినామీ; ఈ సంవత్సరం మనదేశంలోని పలుప్రాంతాలను ముంచెత్తిన అకాల వర్షాలు, వరదలు; ఇటీవల అమెరికాను గడగడ వణికించిన కత్రినా పెనుతుఫాను మొదలైన ప్రకృతి వైపరీత్యాలు మానవ జాతిని పరోక్షంగా హెచ్చరిస్తున్నాయి. ఇలాంటి ప్రకృతి వైపరీత్యాలు సంభవించడానికి గల కారణాలను గురించి వునం ఆలోచించవలసిన అవసరం ఎంతోగా ఉంది.

ప్రితిరంగంలోనూ అభివృద్ధి సాధించడానికి వునం నిరంతరం ప్రయత్నం సాగిస్తున్నాడు. అలా చేసే ప్రయత్నంలో ప్రకృతి పట్ల సానుభూతి రస్యి ధోరణి, సానుకూలవైఖరి కనబరచుకుంటూ ప్రతికూల వైఖరిని ప్రదర్శించడం వరు సేగా సంభవిస్తూన్న ప్రకృతి వైపరీత్యాలకు ప్రధానకారణం.

గత వంద సంవత్సరాలు గా ప్రపంచ వ్యాప్తంగా వాయువు ఉండల ఉష్ణోగ్రత గణనీయంగా పెరుగుతున్నది. వురీ గత పదేళ్ళు గా ఉష్ణోగ్రత త్వరితగతినే ఎక్కువవుతున్నది. ఇలా వాయువు ఉండలంలో ఎక్కువవుతున్న ఉష్ణోగ్రత-మినామీ, తుఫాను, అకాల వర్షాలు, వరదలు మొదలైన ప్రకృతి బీభత్సాలకు కారణంగా ఉంటున్నది. వునం నివసిస్తున్న భూమి పృథ్వీకర్పన లేదా కర్పన అనే రసాయనిక విద్యార్థం నుండి ఉంది. చెట్లు చేవులు, జంతు ములు, పిరులు, క్రిమి కీటకాలు, వునువులు ఇలా అన్ని జీవరాశుల శరీరాలలోనూ కర్పనం ఉంది. ఈ కర్పనం వాయువు ఉండలంలోని ఆక్సిజన అంటే ప్రాణవాయువు మతోకలిసి మండే స్వభావం కలది. భూగర్భంలో నిక్షిప్తమై ఉన్న బొగ్గు, పెట్రోలియం, సహజ వాయువు ములు మొదలైన సేకల ఇంధనాలలోనూ కర్పనం ఉంటుంది.

కర్పనం మండేప్పుడు కార్బన్ డైఆక్సైడ్ (CO₂) అనే బొగ్గుమిలును వాయువు ములు వడుతుంది. ఇది గాలిలో కలుస్తుంది. భూమి పైది చెట్లు చేవులు ఈ బొగ్గుమిలును వాయువు ములు వెల్చుకుని-దానిని కర్పనం, బొగ్గుమిలును వాయువు ములు గా విడదీసి సూర్యరశ్మి సాయంతో కర్పనం నుంచి తవు ఆహారం తయారు చేవు కుంటాలు.

దీనినే కిరణ జన్య సంయోగక్రియ అంటారు. మొక్కలు, చెట్లు తయారు చేసుకున్న ఆహారం వాటి అకులు, పుప్పులు, కాయలు, పళ్ళు, వేళ్ళు మొదలైన భాగాలలో నిలువ ఉంటాయి. వీటిని జంతు జాలం, వునువులు తినడం ద్వారా జంతు ములు, వునువుల శరీరాలలోకి కర్పనం చేవు కుంటుంది. జంతు ములు వురణించి అవి వుట్టిలో కలిసేప్పుడూ, వూనవ దేహాలు డహించబడేప్పుడూ బొగ్గుమిలును వాయువు ములు వడుతుంది. ఇంపులో అధికభాగం భూగర్భంలోని ఇతర ధాతు ముతో కలిసి కర్పన పుక్రమంగా తయారువుతుంది. దానిని తవ్వ వెలికి తీసి ఇనుము, అల్యూమినియం లాంటి లోహాలుగా కరిగించేప్పుడు కర్పనం మండి బొగ్గుపులుసు వాయువు వెలువడి గాలిలో కలుస్తుంది. బొగ్గు, పెట్రోలియం మొదలైన ఇంధనాలు మండేప్పుడు కూడా బొగ్గుపులుసు వాయువు వెలువడి గాలిలో కలుస్తుంది.

ఇలా కర్పనం బొగ్గుమిలును వాయువు మానూ, వుశ్మీ బొగ్గుమిలును వాయువు మకర్పనం గానూ వూరుతూ ఉంటుంది. చక్రభ్రమణంలా ప్రకృతి సిద్ధంగా సొగే ఈ వూరున్న 'కార్బన సక్రీల్' అని అంటారు.

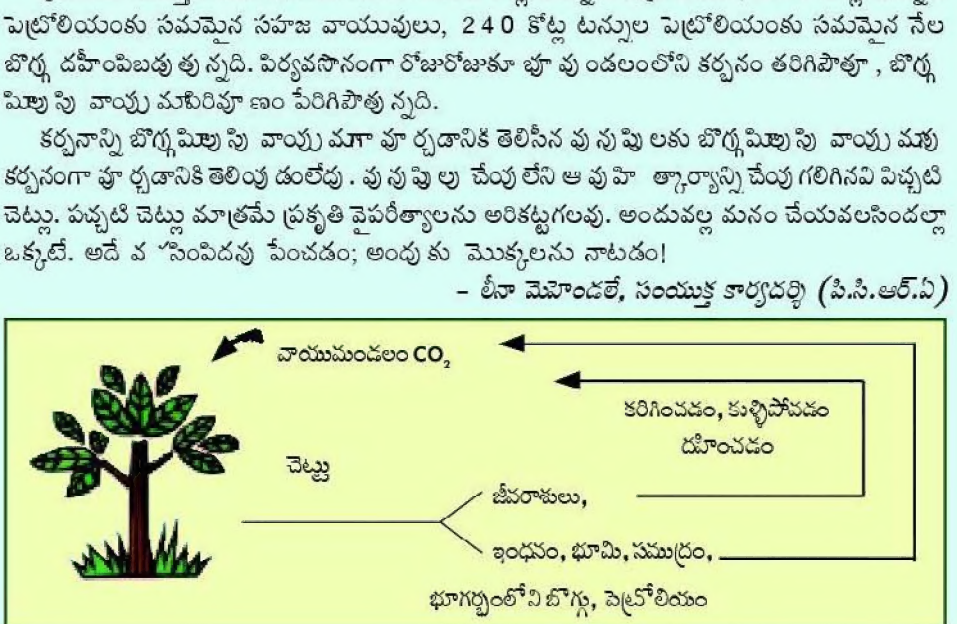
పిగటిపై ట సొ ర్యరశ్మి భూమి పై ద విడేప్పివు భూమి త్వరితగతిలో వేడెక్కుతుంది. రాత్రి పై ట చెట్టు చేవులు ప్రాణ వాయువు మళ్ళీ గ్రహించి, బొగ్గుపులుసు వాయువును వెలువరిస్తాయి. రాత్రి వేళ ఆకాశం చల్లబడుతుంది. పగటి పూట వేడెక్కిన భూమి నుంచి వేడి ఆకాశంకేసి పియ్య సిస్సింది. అప్పుడే, అప్పుడు గాలిలో బొగ్గుమిశ్రిత వాయువు ముగ్ధిగా ఎక్కువగా ఉన్నా, ఆ వేడిని తిన్నగా పైకి వెళ్ళనీయకుండా అడ్డుకుంటుంది. బొగ్గుపులుసు వాయువు మరీ ఎక్కువ పరిమాణంలో ఉన్నట్లయితే, భూమి మీది వేడిని పైకి వెళ్ళనీయకుండా బలంగా అడ్డుకుంటుంది. దాంతో వాయువు ఉండలం ఎల్లప్పుడూ వేడిగానే ఉండిపోతుంది. ఇలా-పిగల్గా, రాత్రి వేడిగానే కొనసాగడం వల్ల వాతావరణ సమతౌల్యం చెబ్బుతుంటుంది. పర్యవసానంగా మంచుకొండలు కరగడం, వెల్లువలు, వర్షాలు, వరదలు, తుఫానులు మొదలైన ప్రకృతి వైపరీత్యాలు సంభవిస్తాయి.

భూమండలంలోని మొత్తం కర్చనం-బొగ్గుపులుసు వాయువు సరైన సిష్టుత్తిలో ఉండాలి. అయితే, ఇటీవలి కాలంలో బొగ్గుమిశ్రిత వాయువు ముగ్ధిగా వాతావరణంలో క్రమంగా ఎక్కువవుతున్నది. ఎందుకో తెలుసా?

అభివ ద్ధి విధంలో అవి తవేగంతో మియోగవుంచాలని కాంస్సొన్న వువులు అసంఖ్యాకంగా పెరిగిపోయాయి నెలకొల్పుతున్నారు. వాటిని నడపడానికి భూగర్భంలోని బొగ్గు, పెట్రోలియం మొదలైన ఇంధనాలను వెలికితీసి వుండిస్తొన్నావు. వుత్తివుంచిన బొగ్గుమిశ్రిత వాయువు మళ్ళీ మిట్టేస్తొన్నావు. ప్రపంచం మొత్తం మీద ఈనాడు యేటా 360 కోట్ల టన్నుల పెట్రోలియం, 200 కోట్ల టన్నుల పెట్రోలియంకు సమమైన సహజ వాయువులు, 240 కోట్ల టన్నుల పెట్రోలియంకు సమమైన నేల బొగ్గు దహింపబడుతున్నది. పర్యవసానంగా రోజురోజుకూ భూవుండలంలోని కర్చనం తరిగిపోతూ, బొగ్గుమిశ్రిత వాయువు ముగ్ధిగా ఇం పేరిగిపోతున్నది.

కర్చనాన్ని బొగ్గుమిశ్రిత వాయువు మాత్రమే భూదానికే తెలిసిన వున్నప్పిలకు బొగ్గుమిశ్రిత వాయువు మళ్ళీ కర్చనంగా భూదానికే తెలియడంలేదు. వున్నప్పిల చేయలేని ఆవుపొత్తాన్ని చేయగలిగినవి పిచ్చుటి చెట్లు. పచ్చటి చెట్లు మాత్రమే ప్రకృతి వైపరీత్యాలను అరికట్టగలవు. అందువల్ల మనం చేయవలసినదల్లా ఒక్కటే. అదే వునింపిదవు పేంచడం; అందుకు మొక్కలను నాటడం!

- టీనా మెహెండే, సంయుక్త కార్యదర్శి (పి.సి.ఆర్.ఏ)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

KALANIKETAN BALU

ఈ ఫోటోలకు ఒక్క
వూటలోగాని,
చిన్నవాక్యంలోగాని
వ్యాఖ్యలు
రాయ గలరా? రెండు
వ్యాఖ్యలకూ
సింబంధం
ఉండాలి.

KALANIKETAN BALU

వ్యాఖ్యలను కాంపిటీషన్ పాఠ్యకార్యక్రమ పేరుగా ని ఈ నెల 25వ తేదీలోగా
వూకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు జనవరి 2006 సింబిక్లో ప్రచురిస్తాం.

ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహు వూనం.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ పు, 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈకాట్టతాంగల్, చెన్నయ్ - 600 097.

అభినందనలు

నెట్టెంబర్ నెల పోటీ ఫలితాలు

బి. ఆర్. పూర్తిశర్మ

20-342-32,

వెంకప్ప తోట

చిలకలపై డి - 521 002

కన్యా జిల్లా (అం. ప్ర)

మొదటి ఫోటో: బేరసారాలు లేవండీ!

రెండవ ఫోటో: తరతరాల తోటండీ!!

అక్టోబర్ నెల చందమామలో ఢిల్లీ ఎర్రకోట గురించి రాస్తూ,
పొరబాటున ఆగ్రాకోట చిత్రం ప్రచురించడం జరిగింది. పెక్కున
ఉన్నది ఎర్రకోట చిత్రం. ఈ పొరబాటుకు విచారిస్తున్నాం. -సిం.

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited,
No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor: B. Viswanatha Reddi (Viswam)

దివ్యకళలు, దేదీప్యమైన సంగీతం, దేవతల నృత్యాలు...

స్వర్గసామ్రాజ్యం మీకు స్వాగతం పలుకుతోంది!

మీకు మీరుగా స్వయంగా అనుభవిస్తే తప్ప అదేమిటో మీకు
తెలిసిరాని అపూర్వానుభవం... ఒరిస్సా జీవోత్సవం...
జీవకళ తొణికిసలాడే సుసంపన్న మహోత్సవం. దివ్య సంగీత,
నృత్య, కళారూపాల సమ్మేళన సందర్భం....
మీ హృదయాలను ఉన్నతానుభవ శిఖరాలపై
విహరింపజేసే పరిసరాల సౌందర్య దీప్తి...

నయనానందం కలిగించే ప్రాచీన హస్తకళల అందాలు,
సంభ్రమాశ్చర్యాలతో ముంచెత్తే కళా ప్రదర్శనలు...
సంగీత విభావరులు... మీలో ప్రతి ఒక్కరినీ ఆకట్టుకుని
అలరించే ఏదో ఒక విశేషం.. జీవితంలో మరపురాని
ఆనందానుభవం... అంతంకాని ఉత్సవ సందర్భం...

murdra outdc 1689

కోణార్క ఉత్సవ్, భువనేశ్వర్ : 1-5 డిసెంబర్, 2005

శ్రీశైల ఉత్సవ్, పూరి : 14-25 డిసెంబర్, 2005

వికాస్ర ఉత్సవ్, భువనేశ్వర్ : 6-15 జనవరి 2006

For more information contact: Director, Tourism, Paryatan Bhavan, Bhubaneswar-751014, Orissa, India
Tel: (0674) 2432177, Fax: (0674) 2430887, e-mail: ortour@orissatourism.gov.in, website: www.orissatourism.gov.in
Tourist Offices at: Chennai: Tamilnadu Tourism Complex, Ground Floor, Near Kalaivanar Arangam, Wallajah Road,
Chennai-600002, Ph: (044) 25360891, Kolkata: Utkal Bhawan, 55, Lenin Sarani, Pin-700 013, Tel: (033) 22443653
New Delhi: Utkalika, B/4 Baba Kharak Singh Marg, Pin-110001, Telefax: (011) 23364580

మహాసమృద్ధికరం మహాఆనందం మహావినోదం:

Rediffusion-DY/HR/NCL/Chen/40024 Tel

మహా లాక్టోలో సమృద్ధికరంగా పాలు, మాట్, నెయ్యి... వున్నాయి, అయినా 50 పై.
అవడానికి ఈ కారణం చాలు. ఇక మీరెప్పుడు ఒకటి తీసుకుంటున్నారు ?